

Kyrkjebladet

Kyrkjeblad for Gloppen nr.2 april 2023 Årgang 53

KARI GÅSEMYR
DEN NORDISKE JESUS
I KYRKJEKUNSTEN

NESHOLMEN
*Påskeleirar på
70- og 80-talet*

*Kvinnenes
internasjonale
bønedag*

HISTORIA FRÅ BREIM
BEDEHUS TIL BDHUSET

Kyrkjeblad for Gloppe

www.gloppen.kyrkja.no

Utgjeve av sokneråda i Breim, Gloppe og Hyen. Kjem ut minst 6 gongar i året på Sandane. Betaling etter ønske.

Bankkonto: 3710.15.85388

VIPPS: 554210

Redaksjon

Tore Myklebust

456 01 260

tore.myklebust@gloppen.kyrkja.no

Vidar Bjotveit

958 80 030

vidar.bjotveit@gloppen.kyrkja.no

Anders Rinde

99720238

anders.rinde@gmail.com

Ingebjørg Isane Fure

966 18 048

ingebjorg.fure@gloppen.kyrkja.no

Harald Aske, Gloppe sokn

970 24 915

harald.aske@enivest.net

Gunn Hole, Gloppe sokn

454 23 728

gunn.sol@gmail.com

Arvid Jordanger, Breim sokn

976 09 633

arv-jor@online.no

Kurt Djupvik, Hyen sokn

90206828

djupvik.kurt@gmail.com

Distribusjonsansvarleg

Harald Aske

970 24 915

harald.aske@enivest.net

Korrektur

Rønnaug Ryssdal

950 72 392

ryssd@online.no

Grafisk design

Innholdspartner AS ved Bjørnar Aske

901 37 252

bjornar.aske@innholdspartner.no

Trykk

United Press, Riga, Latvia

Framsidefoto

Haregu Gebeyehu i si vakre eritreiske nasjonaldrakt tenner lys i lysgloben.

Foto: Gunn Hole

Kurt Djupvik har samla minner
frå påskeleirar på Nesholmen
på 60- og 70-talet på side 28.

INNHOLD

FOR TANKE OG TRU

- 05 Andakt ved Tore Myklebust
- 07 Fotspora ved Eli-Anne Sandal Birkelund
- 13 Spaltist Laila Bergheim Ommedal
- 22 Musikk – ei glede gjennom heile livet
- 46 Min salme ved Emilie Lynn Brunstad

DETTE VAR VI MED PÅ

- 10 Nybygg/ombygg ved Nordfjord folkehøgskule
- 16 Kveldsseste på bd-huset
- 38 Kvinnenes internasjonale bønedag

LITT AV KVART

- 08 Påskekunst ved Kari Gåsemøy
- 26 Barnesider
- 28 Påskeleir(ar) på Nesholmen
- 37 Friske fråspark
- 41 Påskequiz

HAR DU HUGSA Å TAKKE?

Takk er eit kort, men meiningsfullt ord. Vi brukar det i kvar-dagen og i fest-talar. Nokre gongar synest vi at vi må ta i så det monnar, og legg til tusen. Tusen takk. Ei klok dame lærte meg at det held med takk.

Vonleg held du i handa eit påskenummer som gjer deg takknemleg. Vi har eit ynskje om at bladet skal spegle engasjement og arrangement i sokna våre. Difor er det kjekt at det er gode ting å lese frå alle stadar i kommunen vår.

NY BISKOP

Vi har verkeleg noko å vere glade og takke for når Ragnhild Jebsen blir vigsla til biskop 16. april. Ikkje berre er ho den fyrste kvinnelege biskopen i Bjørgvin, men ho talar også nynorsk. Ganske fint det og. Vi får bli litt kjende med henne i eit intervju med henne i bladet. Jebsen gjev uttrykk for å gle seg til å bli kjend i bispedømet, med kyrkjelydane. Ho vil vere ei tydeleg stemme i kyrkja og på vegner av kyrkja. Lat oss dele hennar påskeengasjement, der ho gler seg til å juble for påska.

FOLKEHØGSKULEN

Nye ting er det og på folkehøgskulen, dei har opna eit nybygg, og matsalen har blitt utvida. Ting har endra seg på 100 år. Elevar i dag er kanskje litt annleis enn dei som gjekk då skulen opna. «Folkehøgskole i dag er mer en plass for å utvikle seg som person og ha det gøy gjennom å skape minner og opplevelser.»

Vidar Bjotveit

OPE HUS

Ein annan stad mykje ungdom har vore i årevis, er Ope hus i Sandane kyrkje. I dette nummeret møter vi to brør som sjølv har vore deltagarar, men no ei tid leiarar. Kris-toffer har no reist utanlands for å studere, men vi er takksame for at han har vore eit godt førebilete. Som han sjølv seier: «Frå mi eiga tid hugsar eg at det var fint å kjenne unge leiarar som kunne vere førebilde.»

FRÅ BREIM BEDEHUS TIL BDHUSET

Siste søndagen i februar var det kveldsete i bdhuset i Breim. Ein fullsett sal fekk høyre historia om dette huset, som har vore og er så viktig for mange. «Det er levd liv og masse historie i dei fantastisk fine tømmerveggane.» Ei kveldsete bygget og eigarane verdig.

ENGASJEMENT

Underteikna skriv dette etter ei generasjonsgudstene-ste i Sandane kyrkje, i takksemd for god og mangfaldig deltaking. Full kyrkje (blir Sandane kyrkje for lita ...?), fin song, god bønevandring og «kyrkjefrukt». Slike hendingar er vanskeleg å skildre i Kyrkjebladet. Dei er best i fellesskapet. Vi i redaksjonen har ulike utgangspunkt, og det skapar godt tilfang av idear. Men vi ynskjer alle å ta imot tips om ting som er verd å skrive om. Elles kan vår utfordring vere å skrive om aktuelle ting, for når bladet kjem, er det blitt gammalt stoff.

Vi er avhengige av engasjement. Takk til alle som bidreg med å skrive og til alle som skipar til gode arrangement som vi kan skrive om. Vi gler oss over skribentar som får oss til å reflektere og tenke også nye tankar.

Mykje å takke for i dette nummeret. Gledeleg lesnad og påske!

Tore Myklebust

Har ikkje Kristus stått opp, då er trua dykkar meiningslaus

Jesu oppstode er sjølve kjernekjellet i kristentrua. Det har det alltid vore. Trua er meiningslaus om Jesus ikkje verkeleg stod opp. Det er ikkje vanskeleg å slutte seg til Paulus sin konklusjon. Om enn siste del av verset, «og de er enno i syndene dykkar», er mindre aktuell for menneske i dag. Det forutset Paulus si jødiske verkeleghet. For mange i dag er heller alternativet at det ikkje er nokon Gud. Andre, kanskje minst like mange, tenker som Paulus tenkte. Det er mest sannsynleg at alt som er til ikkje har blitt til av seg sjølv. Som ulike religionar og mange filosofar alltid har tenkt, det står ein skapar bak det skapte. Mange vil nok vere samde i at har ikkje Jesus stått opp, så er det veldig lite sannsynleg at Israels Gud skulle vere den einaste verkelege Gud.

Spørsmålet står der. Kan ein som er død bli levande att? Det er like utenkeleg i dag som den gong. Det er mogleg det var endå meir utenkeleg den gongen. Det som var science fiction for nokre tiår sidan, er mogleg i dag. Eit menneske kan gjenopplivast, men det må skje ganske raskt og ikkje frå den tilstanden vitna fortel at Jesu kropp var i. Kjensgjerningane står der. Jesus var død. Ingen som opplevde det, tvilte på det. Grava var tom, ingen tvilte på det heller. Men kva hadde skjedd? Kunne Jesus ha stått opp frå dei døde? Er det umoglege likevel mogleg?

At Jesus hadde sagt at han skulle stå opp att tredje dagen, hadde til og med motstandarane fått med seg. Det var difor dei fekk Pilatus til å forsegle grava og sette soldatar på vakt. Ikkje for at dei trudde det var mogleg, men for at Jesu tilhengrarar

ikkje skulle fjerne Jesu kropp og påstå at han hadde stått opp. Heller ikkje lærersveinane, kvinnene som følgde han eller nokon av dei andre som høyrd til i flokken til Jesus, trudde at det var mogleg at Jesus kunne stå opp frå dei døde. Deira første tanke var ikkje at Jesus hadde stått opp, men: Kven har teke kroppen hans?

Så fekk dei ikkje berre sjå at grava var tom, men dei møtte etter kvart den oppstadne Jesus Kristus, slik og Paulus fortel om det i første del av kapittelet (1 Kor 15,1ff). Og dei var ikkje i tvil; det var Jesus dei møtte. Han som dei hadde sett døy, var levande mellom dei. Sorga vart vend til glede. Tvilens vart vend til tru.

Paulus skriv vidare: «20 Men no er Kristus oppstaden frå dei døde. Han er førstegrøda av dei som har sovna inn. 21 Fordi døden er komen ved eit menneske, så er òg oppstoda av dei døde komen ved eit menneske. 22 For liksom alle dør på grunn av Adam, skal alle få liv ved Kristus.»

I lys av oppstoda får alt det som skjedde i dagane før, Jesu liding og død, si meining. Og vi kan og forstå, om kanskje ikkje fullt og heilt. Vi ser at det som skjedde var ei oppfylling av det Gud hadde sagt gjennom historia, gjennom «Moses og profetane» slik vi kan lese det i Det gamle testamentet. Det var slik Gud ville gjere det umoglege mogleg, og at vi for Jesu skuld kan bli Guds barn. Difor er det hald i Jesu løfte om at han vil ta vare på oss i liv og død. I han eig vi vissa om at vi og ein gong skal få del i ei oppstode som er lik hans. Ein dag skal det berre vere gleda som er att.

Ragnhild Jepsen blir vigsla som biskop 16. april

Gler seg til å juble for påska

TEKST OG FOTO: JENS Z. MEYER, BJØRGVIN BISPEDØMEKONTOR

Ragnhild Jepsen blir vigsla som ny biskop i Bjørgvin første søndag etter påske, 16. april. Ho er framleis domprost i Nidaros domprosti, men me fekk ein liten samtale med biskopen som alt er utnemnd, men enno ikkje har kledd seg i bispekapåpa.

Ragnhild Jepsen har vore til stades i fleire bispevigslar tidlegare. Ho trur ein slik dag kan vera god å ha i ryggen seinare. — Det er mykje fest og fokus på ein person, og det er fint å ha med velsigninga, bønene og fellesskapet når kvardagen kjem med ulike krevjande situasjonar. Det er noko stort i det å bli sett og kjenne på kyrkja sitt tydelege ja til meg som biskop, eg ser verkeleg fram til den dagen. Eg er også veldig glad i å feire gudsteneste, og det blir flott å syngja påskesalmar denne første søndagen etter påske, seier ho.

— Er påska relevant i vår tid?

— Når me jublar påskegleda ut på første påskedag, er det på vegner av alt Gud har skapt som også skal bli nyskapt. Det som hende i påska med Jesu død og oppstode er det endelige beviset på at Gud har frelst sin skapning og har tru på mennesket og alt Han har skapt, seier den komande biskopen.

— Kva ser du fram til ved å bli biskop?

— Eg ser fram til på bli kjent i bispedømet og med menneska her, med kyrkjelydane, både tilsette og frivillige medarbeidrarar. Eg ønskjer også å vera ei tydeleg stemme i kyrkja og på vegner av kyrkja, seier den komande biskopen. Ho er ikkje klar til å lansera noko særleg satsingsområde for sin eigen del. — Eg vil først av alt lytta meg inn til kyrkja og livet i Bjørgvin.

Den nye biskopen kjem frå Ål i Hallingdal. Ho har røter i Vestland, men har ikkje budd her før. — Eg gler meg til å flytte til

legrimsleia i bispedømet vårt. Dette ser også Ragnhild fram til å få høve til. Dei har to vaksne born, Håkon og Ingjerd.

Ragnhild Jepsen framfor Bergen domkirke, der ho blir vigsla til biskop i Bjørgvin 16. april.

Bjørgvin og ser fram til å bli kjent i byen og fylket. Det blir mykje nytt, ikkje minst det å etablera seg med eit nettverk, også på fritida, det er eit arbeid i seg sjølv, seier Ragnhild, som med seg til bispebustaden på Landås har med seg ektemannen Einar Vegge. Han er pilegrimsprest i Nidaros og har reist langs delar av kystpi-

– Du syng i kor i Nidarosdomen, trur du at du får tid til å synga i kor i Bergen?

– Det skal vel godt gjerast. Eg har sunge i kor sidan eg var tre år, og viss det byr seg eit høve, seier eg ja, kanskje til eit prosjektkor?

Ragnhild Jepsen har vore prest i 25 år, først som kapellan i Åmot i Østerdalen,

Fotspora

ELI-ANNE SANDAL BIRKELUND

sidan som kapellan og sokneprest og frå 2011 domprost i Nidaros domprosti. – Dette har gjeve meg mange erfaringar og møte med menneske i sorg og glede som eg tek med meg. Eg har som prost også vore mykje med i rådsarbeid, bl.a. fellesrådet i Trondheim. Eg er oppteken av at både organisatoriske strukturar og alt det praktiske med bygningar og liknande gjev gode rammer for at kyrkjelyden kan driva sitt kyrkjeldsbyggjande arbeid, seier den nye biskopen. Dei som har møtt henne, skjønar at ho er glad i å vera saman med folk, og ho fortel at ho, på same måte som andre i staben, ofte har vore vertskap for besökande til Nidarosdomen, anten det er store eller små grupper.

– Kva har kyrkja å «tilby» til folk flest?
– Gode fellesskap der du kan koma uansett alder, funksjon eller prestasjon. Me skal også vera ein fortolkar av tida vår. Dersom me til dømes opplever barnefattigdom, korleis kan me då vera kyrkje på ein truverdig og evangelisk måte? Dette må skje lokalt, men det er viktig å ha støtte frå bispedømet.

Eg synest det er viktig at kyrkja, som ein del av lokalsamfunnet, spelar saman med lokale organisasjoner, skular og grupper. Eg vil også oppmuntra om å byggja kristne fellesskap der me samlast om det som er umisseleg for oss.

I førre nummer av Kyrkjebladet skreiv eg om «Min salme», «Eg er i Herrens hender». Medan eg skreiv om denne salmen, kom eg på «Fotspora», som eg har lese mange gonger før. Eg synest denne korte forteljinga gir eit levande bilde av at vi er i Herrens hender. Gud, din Far, vil aldri forlate deg. Han går ved sida di, og han løfter deg opp i sine armar.

Ei natt hadde ein mann ein draum. Han drøynde at han spaserte langs stranda saman med Herren. Over himmelen kom bilde frå livet hans til syne. For kvart bilde han såg, oppdaga han at det var to par fotspor i sanden; det eine var hans eige, og det andre var Herren sine fotspor. Då det siste bildet fór forbi over himmelen, såg han tilbake på fotspora i sanden. Han la merke til at mange gongar i løpet av livet var det berre eitt par fotspor.

Då oppdaga han også at det var dei gongane då livet hadde vore vanskelegast og mest smertefullt.

Dette forstod han ikkje, så han spurde Herren: Herre, du sa ein gong at då eg bestemte meg for å følge deg,

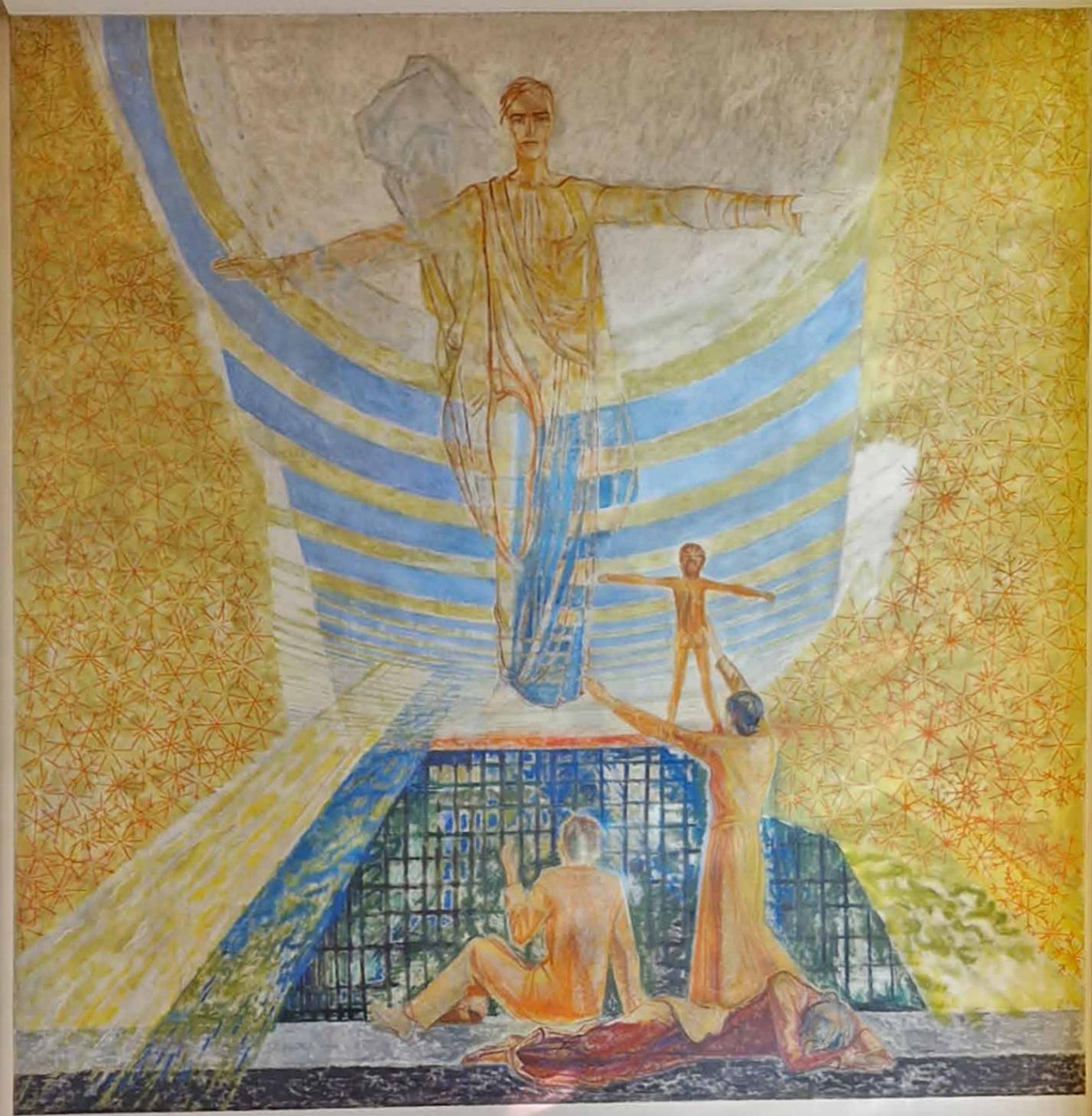
så ville du alltid gå med meg og aldri forlate meg. Men no ser eg at då mi naud var størst og livet vanskelegast å leve, då er det berre eitt par fotspor. Eg forstår ikkje kvifor du forlét meg då eg trengde deg mest.

Då svarte Herren: Mitt kjære og dyrebare barn! Eg elskar deg og vil aldri forlate deg. Dei gongane i livet ditt då prøvingane og lidingane dine var størst – og du berre kan sjå eitt spor i sanden, det var dei gongane då eg bar deg i armane mine.

Forfattaren av dette diktet er Mary Stevenson, som skreiv det i 1936. Kven som har omsett og omarbeida det til norsk, er ukjent. Diktet blir ofte brukt til trøyst og støtte og er truleg basert på følgande bibelvers:

Kom til meg, alle de som slit og har tungt å bera; eg vil gje dykk kvile!
Matteus 11,28

Frykt ikkje, for eg er med deg, ver ikkje redd, for eg er din Gud! Eg gjør deg sterk og hjelper deg og held deg oppe med mi rettferds høgre hand.
Jesaja 41,10

Den nordiske Jesus i kyrkjekunsten

TEKST: KARI GAASEMYR
FOTO: ANNE SVALEBJØRG

Første påskedag feirar vi at Jesus sigra over døden. I kunsten har målaren Henrik Sørensen skildra denne hendinga fleire gongar, og dette er fotografi av alterbiletet i Notodden kyrkje som han har laga. Her kjem den sigrande Kristus og tek imot menneska med utstreckte armar. Han ser ut som ein skandinav, er utan glorie og sårmerke, er lys og fager og omgjevnadane er vakre. Jesus er utan skjegg, og håret er kortklift, men kanskje minner klesdrakta om dei jødiske tradisjonane på Jesu tid. Blå og kvite stripa gjev illusjon av straumar eller bølgjer i atmosfæren som løftar han opp mot himmelen frå ei mørk grav. Himmelten rundt er ei stjernetåke som lyser i oransje og gult og er spekka med stjerner som er teikna med rauda, tynne strekar.

På framkanten av grava er det måla fire personar. Ei mor løfter barnet sitt mot frelsaren. Barnet strekker ut armane på same måten som Jesus, kopierer impulsivt rørslene på barns vis. Mora strekker begge armane mot det guddommelege, og den sittande personen strekker ein arm opp og er på veg til å reise seg. Alle

tre er prega av det strålande lyset. Framfor dei er eit menneske liggande, ein som kanskje har harde livserfaringar. Han vender andletet ned og er mørkare enn dei andre, likevel er denne personen òg prega av lyset på hovud og skulder.

Komposisjonen er enkel, tydeleg og innhaldsrik på same tid. Gravkanten framme og på venstre side dannar ein kross, kanskje det er krossen som har falle ned. I bakre kant av grava er ei raud stripe, eit minne om Jesu blod og offervilje.

Nede i den mørke grava er det teikna eit svart gitter. Bak dette ser vi figurar, rørsler og kanskje eld eit par stader. Dette er symbol på fysiske og mentale sperrer for dei som ikkje har teke imot Guds nåde og kjærleik.

Ved sida av at biletet fortel om Jesu bodskap både direkte og gjennom symbol, er motivet særstakt vellukka komponert. Det er harmonisk sett saman med mørke, tunge fargar og element nedst, og lyse, lette fargar og rørsler over. Ikkje berre Jesus svevar, det gjer menneska òg, i alle fall mor og barn.

Denne alternatavla vart laga til vigslinga

av kyrkja i Notodden i 1938. Notodden er ein industriby. Der er rikeleg med kunst i kristen tradisjon inne i kyrkja og ikring henne.

På denne tida hadde Henrik Sørensen alt laga dekorasjonen til høgalteret i domkyrkja i Linköping. Dette kunstverket vart ferdig i 1933. Sjølv kyrkjebygningen og lyset i denne kyrkja gav han ideen om å måle Jesus som ein ung og sterk person med nordiske trekk i andletet. Han heldt fram med å teikne Jesus-skapnaden slik. Komposisjonen i måleriet er enkel. Alt dette braut med dei fleste kunstverk laga gjennom mest 2000 år. Denne enkle og kraftfulle måten å skildre oppstoda på fekk kanskje fram den essensielle bodskapen i evangeliet. Henrik Sørensen vart rekna som ein viktig fornyar innan målarkunsten i kristen tradisjon. Produksjonen av kyrkjekunst frå Henrik Sørensen er kanskje ikkje så stor, men han kom med noko nytt og gjorde den monumentale kyrkjkunsten rikare.

Nybygg ved Nordfjord Folkehøgskule

TEKST: ANDERS RINDE

FOTO: EDVIN-A. HUGVIK

Måndag 10. mars blei ferdigstillinga av nybygget ved Nordfjord folkehøgskule markert ved ei tilstelling på skulen, med snorklipping, innbedne gjester, litt program og servering av kake og kaffi. Kyrkjebladet var invitert, og saman med mange andre fekk vi sjå oss rundt i nybygget, som også er ei ombygging av bygningen som hyser gymsal, matsal og kjøken.

Skulen starta i 1923 og er dermed 100

år i år. I desse åra har meir enn 10 000 vore elevar ved skulen. I mange år var dei aller fleste elevane frå Nordfjord. Men etter kvart er elevane frå Nordfjord blitt færre og færre. Ungdomane i dag reiser gjerne langt bort for å gå på folkehøgskule. I inneverande år kjem elevane frå alle fylka, mange frå Vestland, Rogaland og Viken, men få frå dei nordlegaste fylka. Så er her fem frå utlandet; USA, Tyskland

og Færøyane.

Skulen vart starta av kristenfolket i Nordfjord, og i alle år har Nordfjord indremisjon vore eigar. I 1990 skifta Nordfjord indremisjon namn til Normisjon Region Sogn og Fjordane, etter fusjon med Santalmisjonen.

I dei siste ti åra er skulen blitt ein rein-dyrka friluftslivskule, og det har vist seg at skulen har treft ein «marknad». Dei

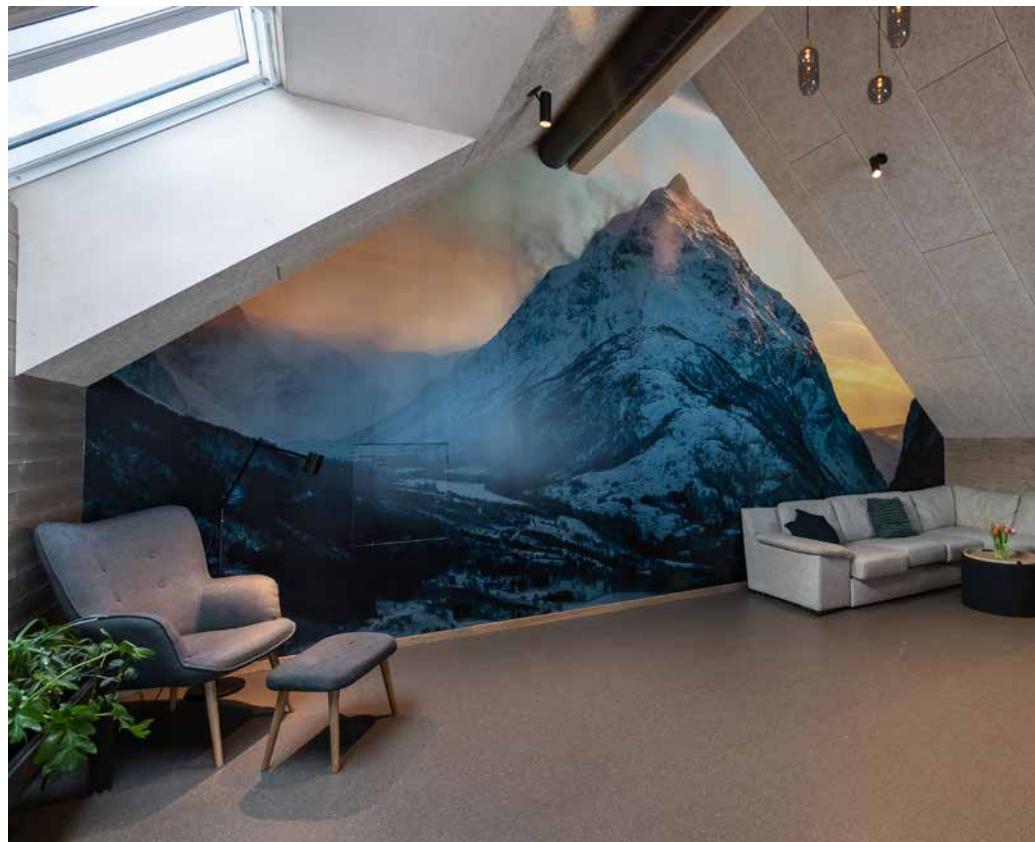

har også ei linje kalla Bu og fritid som er tilrettelagt for psykisk utviklingshemma.

På heimesida til skulen kan vi lese om kva skulen ynskjer i møte med elevane:

- formidle kunnskap
- skape glede over naturen og i naturen
- legge til rette for kristen tru og vekst
- inspirere til ein gjennomtenkt livsstil
- vere trygge og gjere andre trygge

Rektor Hildegunn Gjesdal Tennebø helsa alle velkomne. Alle vil seie 129 elevar, alle tilsette og innbedne gjester. Vi fekk høyre helsing frå kommunen frå leiar av oppvekstutvalet, Bernt Reed. Hen la m.a. vekt på at Folkehøgskulen har hatt mykje å seie for rekruttering av nye innbyggjarar i Gloppen. Styreleiar Vegard Fagerli takka entreprenør(ar) og underleverandørar.

Maria, Nathalie og Vemund om folkehøgskulen no og då

TEKST OG FOTO: OLE NYGÅRD

– Hva tenker dere om forskjeller mellom folkehøgskole i 1923 og nå?

– Det må ha vært større skiller mellom gutter og jenter. På Nordfjord var det blant annet egen gutte- og jentefløy. Guttene hadde nok håndverksfag og jentene hadde mer håndarbeid og kjøkken, sier Maria Søsveen Snekvik.

– Folkehøgskole i dag er mer en plass for å utvikle seg som person og ha det gøy gjennom å skape minner og opplevelser, sier Nathalie Rabben.

– Bestemoren min gikk også på folkehøgskole og fortalte at de hadde prøver. Sånn er det jo ikke i dag, nå er folkehøgskole helt uten eksamen og sånt, sier Maria Søsveen Snekvik.

– Folkehøgskole er ikke en skole der man utdanner seg til noe, men mer et sted å lære andre ting en trenger i livet, og for å ta et friår mellom de andre skoleårene, sier Vemund Sødal.

– Jeg tror det var strengere før. Vi er 18 år og får tillit til å være voksne, uten å bli for mye passet på. Før var de som gikk her 16 år, og hadde strengere regler, sier Maria Søsveen Snekvik.

– Hvilke likheter er det mellom å gå på folkehøgskole nå og for 100 år siden?

– Folkehøgskole er fortsatt et sted der mange ungdommer lever svært tett. Man bor sammen på internat, og hele skolen deler alle måltider i felles matsal. Så man blir sosialisert på samme måte nå som for

100 år siden, sier Maria Søsveen Snekvik.

– Man flytter hjemmefra, gjerne for første gang. Da blir det et steg på veien ut i voksenlivet, sier Vemund Sødal.

– Nordfjord har alltid vært en kristen skole. Det ligger til grunn for det skolen

driver med. Vi har muligheten til å være med på K-møte og bibelgruppe, og så har vi undervisning. De som jobber her, setter også sitt preg på skolen gjennom dem de er og deres tro, sier Nathalie Rabben.

Maria Søsveen Snekvik, Nathalie Rabben og Vemund Sødal.

LAILA BERGHEIM OMMEDAL

Å vere god nok

Så er vi komne til påske igjen. Eg må innrømme at framleis sit angstn frå 2020 ørlite att, – kan det skje noko som gjer at ho blir «avlyst»? Det sette spor i oss, det med covid, det er sikkert. Men vi er på full fart, eller kanskje allereie tilbake, til det vi kallar normalen. Takk og pris.

– Påska er slik ei god høgtid, sa ein gammal nabo til meg for mange år sidan. Og ho heldt fram: – Påska har ingen krav, slik som jula har. Det er ingen forventningar om sju slag, den og den maten, eller den og den pynten. Alt det skal på ein måte vere på plass for at jula skal bli perfekt. Så påska er på ein måte mykje meir avslappa, berre kos med familie og vene.

Dette har eg tatt fram i tankane mange gonger i ettertid. Dette med at vi trur at ting må vere så perfekte. Men og kor mykje gladare vi blir når vi gir oss sjølve lov til å sleppe skuldrane ned og gløyme sjølvpålagde krav. Vi blir så påverka av våre omgjevnader på mange felt. Vi blir så påverka av media, det vi får inn gjennom ymse skjermar, det vi les og det vi hører. Det blir skapt bilde inne i oss av korleis ting må vere for at vi skal bli lukkelege. Og blir vi verkeleg gladare om vi målar veggar ein gong til, kjøper nytt av alle slag, eller fiksar på oss sjølve? Eg opplever at denne lukka er kortvarig, det blir eit jag, ein blir aldri heilt nøgd.

No er eg sjølv i den fasen av livet som mine etterkomrar vil kalle steinalder, men korleis er dette for dei unge som veks opp i dag? Mykje verre! Difor blir eg heilt oppgitt av saka som no har vore mykje omtalt i media, der ei i vår nye yrkesgruppe (for det er jo det det har blitt, – lik det eller ikkje), influensaren Sophie Elise legg ut bilde av sitt kjøpte andlet og seier at «Livet blir sååå mykje betre om ein berre gir litt f.» Som om ho nokon gong har gjort akkurat det. Her er jakta på det perfekte personifisert, slik som eg ser det.

Men eg anar eit håp, det er fleire som tek til motmæle! Difor blir eg så glad når eg ser det strålende smilet til Jakob frå Gloppen, som no har blitt leiar av Barnas klimapanel. Eg heiatar på desse flotte unge menneska som reiser seg i protest mot det forbrukssamfunnet vi har blitt, og som eg sjølv absolutt er ein del av, la det vere sagt.

Men tilbake til påska, det var jo den eg eigentleg hadde tenkt å skrive om! Sol,

snø, Kvikklunsj og appelsin, – ut på tur! Det er bildet eg har inni meg av påske. Tur på Kirkeberget heime, der vi gjekk frå fjæresteinane og opp til 630 moh., streva oss opp lia gjennom krattskog og roten snø. Så opna det seg, vi såg varden på toppen der framme og visste at premien var i sekken bak på ryggen (det eg nemnde litt lenger oppe, pluss kakao på termos). Vi laga hopp med ei ski vi tok av oss, og benkar av snø til å sitte på. Sola skein, vi var smurde med Spe-nol og Nivea, vi visste ikkje at det lyset på himmelen kunne vere noko anna enn god varme og strålar. Dei gjorde at vi kunne møte skulekameratar etter høgtida var over og kanskje vere den med finast farge (fin = brun). Så enkel verda var då!

Med desse betraktingane av ymse slag (godt å få det ut!) ynskjer eg dykk alle ei god påske. Senk krava (men ikkje til solfaktor), nyt dagane og ha ei fin høgtid med familie og vene.

Det var stor songglede på barnefestivalen! Nesten 30 barn frå Gloppen var med. Kanskje nokon kjenner seg att?

Topp å vere på barnefestival

TEKST OG FOTO AV ANNE MARIE BØ BAKKE

Så var det den tida på året igjen! Laurdag 11. mars var meir enn 165 barn frå Nordfjord, Sunnfjord og Sunnmøre samla til Barnefestival 2023 i Operahuset Nordfjord på Nordfjordeid. På programmet

stod hobbyaktivitetar og moglegheit for å leike seg saman med mange andre, og felleeskor og konsert. Her blei det mykje ablegøyar, song og spanande ting å delta på. Nesten 30 barn kom frå Sandane! I tillegg

var det mange kjekke ungdommar og vaksne både frå Sandane, Stryn og Førde. Dei gjorde ein kjempeinnsats slik at det vart ein flott dag. KFUK-KFUM Sogn og Fjordane stod som arrangør.

Gloppen Sogelag med kveldsete på Flølo Frå Breim bedehus til bdhuset

TEKST: ARVID JORDANGER

Søndag 26. februar inviterte Gloppen Sogelag, saman med vertskapet Ingvill Holter og Kjetil Almenning, til kveldsete på Flølo. Ein fullsett sal fekk høre historia om dette huset som har vore og er så viktig for mange.

Oddvar Almenning gjekk gjennom den eldste historia, frå den første bygningen stod ferdig i 1933, vidare til utbygginga som var ferdig i 1958, og fram mot 2017 då Ingvill og Kjetil kjøpte huset. Vi fekk høre om aktivitetar som har vore der gjennom åra. Oddvar hadde laga fine

teikningar til framstillinga si, og har laga ein teikneserie med utgangspunkt i dette til Kyrkjebladet. Dette er formidling av lokalhistorie på sitt beste!

Ingvill og Kjetil fortalte så med ord, bilde og videoar om restaureringsarbeidet dei har utført dei siste åra. Vi kan trygt seie at publikum vart imponerte over det dei fekk sjå og høre. Dei to huseigarane hadde også plukka fram to gode bedehussongar som alle fekk vere med på, «Det er makt i de foldede hender» og «Navnet Jesus blekner aldri». Sjeldan har vi høyrt

så flott allsong! Til vanleg bur Ingvill og Kjetil i Bergen, der Ingvill er songar i det profesjonelle koret Edvard Grieg Vokalensemble. Kjetil er domkantor i byen. Denne gongen trong ikkje sogelaget å hente inn underhaldningskrefter utanfrå. Med Kjetil ved pianoet song Ingvill to flotte songar, «Sullabullyam» av Henning Sommerro og Edvard Hoem, og «Hymne til kjærleiken» av Edith Piaf, i norsk omsettjing slik Herborg Kråkevik har framført han.

Kari Jordanger hadde funne fram og

Gloppen Sogelag kunne by på kaffi og tebrød i pausen, god bedehuskost. Oddvar Almenning på talarstolen. Foto: Gunn Hole.

Ingvill og Kjetil gav oss ein flott minikonsert med melodiar av Edith Piaf og Henning Sommerro. Foto: Gunn Hole.

las den prologen som Astrid Førde hadde skrive til innviingsfesten 23. februar 1958.

Britt Randi Heggheim delte minne frå tida i ungdomsklubben i bedehuset. Så må vi nemne at Gloppe Sogelag spanderte kaffi, kringler og tebrød til dei frammøtte. Dei mange begeistra og gode tilbakemeldingane sogelaget og vertskapet fekk etter samlinga, tyder på at ingen angra på at dei hadde teke turen til Fløden denne kvelden.

BDHUSET- EIT UNIKT FOR-SAMLINGSLOKALE I VAKRE BREIM

Etter samlinga nytta vi høvet til å få ein prat med Ingvill og Kjetil.

– Det er eit imponerande arbeid de har gjort med huset etter at de kjøpte det i 2017. Korleis fekk de ideen til å starte med dette?

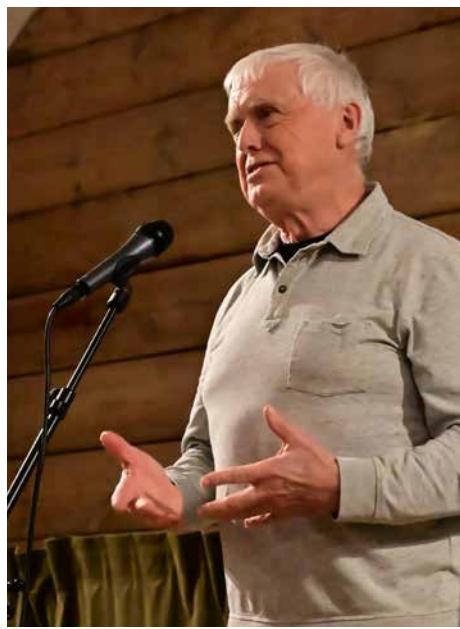
– På slutten av nittitalet kjøpte og demonterte Oddvar Almenning og Kjetil eit pipeorgel frå ei kyrkje på Austlandet.

Vinteren 2017 ville Oddvar pusle orgelet saman igjen, og han fekk låne bedehuset på Flølo. Då vi skulle hjelpe til med orgelprosjektet, vart det til at vi såg mest på det store huset. Vi hadde ei tid allereie sett oss om etter ein fritidsbustad i Nordfjord, og tanken på å eige eit gammalt forsamlingslokale byrja å ta form. Spesielt var det storesalen som appellerte til oss – tenk å kunne ha sin eigen konsertsal! Slike rom lar seg ikkje bygge i dag. Det er levd liv og masse historie i dei fantastisk fine tømmerveggane.

– Korleis har de gått fram med restaureringsarbeidet?

– Vi kjøpte huset av Normisjon i juni 2017. Den sommaren gjekk med til å rydde huset fram frå naturen, tette fem–seks lekkasjar i taket, skifte kledning på gavlveggane og måle huset. I løpet av hausten var underetasjen rydda, og vi kunne starte bygging av den nye leilegheita. Dette arbeidet heldt vi fram med i 2018, medan vi utandørs fekk drenert rundt heile hu-

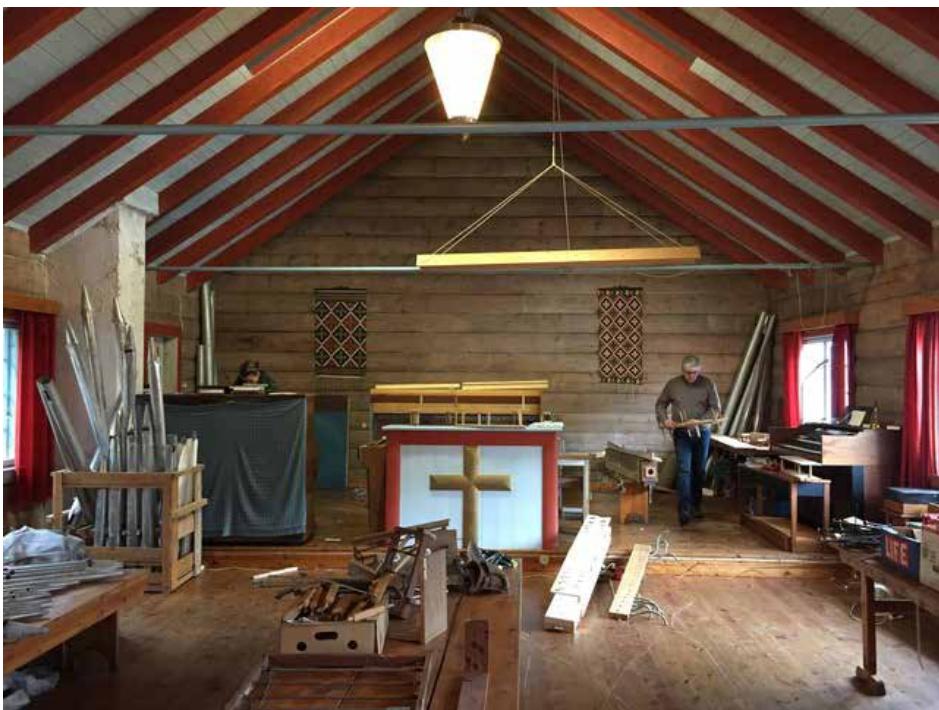
set, installert nytt reinseanlegg og bora 125 meter brønn til vatn. Våren 2019 kunne vi flytte inn i ein topp moderne bustad på 135 kvadrat med fire soverom og ti sengeplassar. Her er det godt med plass til familie og gjester, og når vi ikkje er her sjølv, leiger vi ut til turistar og andre besökande. I august det året kunne eigarane feire 75-årsdag (35 + 40) med ny parkeringsplass og kvitmåla flaggstong. I 2020 kunne vi flytte fokus til andre etasje, der småsalen fekk nye vindauge og altan, og ikkje minst eit stort, nytt kjøken. I tillegg fekk vi muren framfor huset i vater og støypt sole for gjerde. Året etter var det endeleg tid for utearbeid, eit arbeid vi hadde gleda oss stort til. Det var ein fryd å ramme det ferdige huset inn med ein fin og praktisk hage, gjerde, plen, plattng og beplantning. Sommaren 2022 utvida vi parkeringsplassen frå elva og ned til parkeringsplassen ved busstoppet. No har vi rom til så mange bilar vi kan på eiga tomt, så får framtida vise om vi kan

Oddvar Almenning fortalte den eldste historia om bedehuset, flott illustrert med eigne teikningar (sjå teikneserie i bladet). Foto: Gunn Hole.

Nils R. Sandal kunne fortelje at han spelte gitar i orkesteret til ungdomsklubben. Dei laga revy og reiste rundt i distriket med framsyninga. Foto: Gunn Hole.

Kari Jordanger las prologen som Astrid Førde hadde skrive til innviingsfesten i 1958. Foto: Gunn Hole.

Rydde- og restaureringsarbeidet i storesalen er i full gang. Foto: bdhuset.

Eit hus med ei lang og rik historie. Slik ser bdhuset ut i dag. Foto: Gøril Sætre.

finne endå meir plass.

– Når hadde de det første offentlege arrangementet i huset?

– Gloppe musikkfest var først ute med musikkfest allereie 6. september 2019. Dei har sidan vore fast inventar i september, og seinare også med «Startgropa» i mars.

– Kva type arrangement har vore her sidan?

– Her har vore minnestunder, barndåp, namnafest, bursdagsselskap, jubileum, konfirmasjonar og bryllaup, i tillegg til øvingar av diverse slag og flotte konsertar. Mange i Breim har no fått kjenn-

skap til at huset er framifrå for varierte lag frå 10 til 100 personar, og pinsehelga er booka til konfirmasjon fram til 2030! I resten av kommunen er det vel andre helgar som gjeld, så glopparane må berre hive seg rundt og bestille.

– Kva tilbakemeldingar har de fått frå publikum og gjester?

– Vi har fått veldig mykje skryt og vellæte, både frå bygdefolk og elles frå folk rundt om i landet. Det er takksemdu for at vi har redda huset frå forfall, og at vi har valt å opne det opp for ålmenta. Vi er stolte og glade for alle dei gode tilbakemeldingane.

– De har to barn, Ellinor (7,5 år) og Peter (3,5 år). Korleis har dei funne seg til rette her på Flølo?

– Begge ungane storkosar seg i Breim. Stadig vekk fortel dei til barnehage og skule at dei har vore eller skal til bdhuset. (Det følgjer gjerne ei lita oppklaring frå foreldra om at det er hytta vår det er snakk om.)

– De har gjort mykje med prosjektet dykkar. Er de ferdige no eller har de fleire planer for tida framover?

– Alt er ferdig. Men som alle med hus og eigedom veit, vil det alltid vere noko å putle med. Diverse små saker skal gjerast litt penare, oppgraderast eller endrast. Vi vil investere i prosjektor og lerret. Vi har eit stort ønske om universell tilkomst til huset, men er ikkje heilt i mål med korleis vi skal gjere det i praksis. I tillegg ser vi for oss eit tilbygg med grovkjøken, handikaptolett og meir lagerplass, men det hører til framtida ein gong. Det er moro å drøyme om nye prosjekt!

Vi takkar Ingvill og Kjetil for praten. Dei som kjem til bdhuset vil også i framtida bli vel mottekne. Og når du kører forbi på E39 kan det vere fint å tenkje på at du no veit meir om historia til dette huset.

Britt Randi Heggheim

Klubbkveldane gav føde til kropp, sjel og ånd

TEKST: ARVID JORDANGER

Britt Randi er pensjonist og bur på Byrkjelo. Mange vil kjenne henne som tidlegare diakonimedarbeidar i Gloppen. Før det var ho lærar ved sjukepleiarutdanninga i Førde. På kveldseta fortalte ho om tida ho var med i ungdomsklubben i bedehuset, på 60-talet.

Foreldra hennar, Olina og Nils, var begge aktive i bedehusmiljøet. Frå barneåra var ho med på basarar, juletrefestar og møte i bedehuset. Etter kvart vart det medlemskap i ungdomsklubben, som var ein del av NKUF (Norges Kristelege Ungdomsbund). For henne var dette eit godt alternativ til dansefestane i

Britt Randi Heggheim delte gode minne frå tida i ungdomsklubben i bedehuset. Foto: Gunn Hole.

Breidarheim og Breimshallen. Dei vaksne leiarane, Alv Nyland, Styrkår Almenning, Karoline Råd, Svein Sårheim, Torbjørn

Myklebust og fleire andre sytte for gode og trygge rammer kring samlingane i bedehuset. Men dei gav også dei unge ansvar og oppgåver. Ungdomsklubben hadde eit eige styre.

Der var Britt Randi med, saman med to andre jenter og fem gutar. Styremøta gjekk på omgang rundt om i heimane. På klubkveldane dei arrangerte, var det spel, leikar, song og musikk, sketsjar, gode historier og andakt. Og sjølvsagt pølser med brød, og tebrød frå bakaren Torbjørn (far til Bakar Jon). Samlingane var som regel i småsalen, det som no er kjøken. Ho

hugsar særleg to spesielle møte. Det eine var i 1966, då Leif Bergheim hadde eit lysbiletkåseri frå ski-VM i Oslo. Dette var

stort, sidan få hadde fjernsyn på den tida. I 1968 følgde dei med på Grand Prix-finalen. Det var den gongen Cliff Richard med «Congratulation» kom på andre-plass, etter Spania.

Klubben hadde eit eige orkester, med Nils R. Sandal på gitar og Kåre Ommedal på trekkspel. Med forsterkarar vart det skikkeleg «trøkk» på speltinga. Dei laga revy og reiste på turne rundt om i distriktet. Etter forhandlingar fekk klubben også lov til å setje opp eit sceneteppe framme i storsalen. Som takk for støtta og den tilliten dei hadde blitt vist frå dei vaksne, inviterte dei foreldra til fest, med program og mat.

I tillegg til Britt Randi, delte også Kjell Bertel Nyland og Nils R. Sandal sine minne med oss frå tida i klubben i bedehuset. Som Britt Randi sa det: – Klubbkveldane gav føde til kropp, sjel og ånd. Det skulle vere ei god niste å ha med seg vidare i livet. Bedehuset på Flølo var ein stad der bygdefolket var velkomne til mange ulike samlingar gjennom mange år. Den tradisjonen fører dei nye eigarane av bdhuset vidare. Heldigvis!

Då dei bygde Breim bedehus

TEKST OG TEIKNINGAR ODDVAR ALMENNING

Gloppen sogelag hadde kveldssete i b d huset på Flølo søndag 26. februar. Ein del av kvelden var det byggjeprosessen i starten og utbygginga i 1950-åra som var tema, og Kyrkjebladet vil her presentere dette med utgangspunkt i framstillinga på kveldssetet.

Etter framveksten av organisasjonar som Det norske misjonsselskap, Indremisjonen og «Ungdomsforbundet» (KFUK/KFUM) trong også breimningane eit hus til dei aktivitetane og dei møta dei hadde bruk for å halde. Og ikkje minst: Mange blei kalla til eit nytt liv i tru, og fann saman i foreiningar og lag for verksemda og det sosiale livet, og dei kunne ha bruk for eit tenleg lokale. Det blei Breim Indremisjonsforeining som stod for bygging og drift av huset, og det starta i 1932. Då hadde dei planer klar, og tomta var bestemt. I 1932 bygde dei ein støttemur langs vegen, og fekk opp sjølvे husmuren. Det var gardbrukar Cornelius Nyland som stod for muringa. Presten Fredrik Helland var formann i byggjenemnda. Sommaren 1933 blei huset reist. Gardbrukar Rasmus Hunskår stod for tømmerarbeidet. Han hadde med seg Elias Skinlo og Ingvald Skinlo. Elias Skinlo, bonde på Skinlo hadde og med eldste sonen sin. Møteboka til Indremisjonsforeininga nemner stor dugnadsinnsats, og tek særleg fram dette: 25 mann var med då materialen vart køyrd frå Sandane til Flølo. Ein kunne tenke seg at materialen blei henta i skogen i Breim, men denne opplysninga tyder på at dei kjøpte ferdig saga stokkar, som så blei bearbeidde på byggeplassen. Den dagen dei la never og torv på taket, var talet dugnadsarbeidarar 30. Slik og då dei kørde grus og dreiv planering framfor huset og på «parkringsplassen».

Dei to yngste borna til Elias Skinlo kom med middag til far og bror. Dei var twillingar, seks år gamle, og heitte Målfrid og Alv. Målfrid har seinare skrive ned sine minne frå denne sommaren, og her som i kveldsseta, let vi henne fortelje:

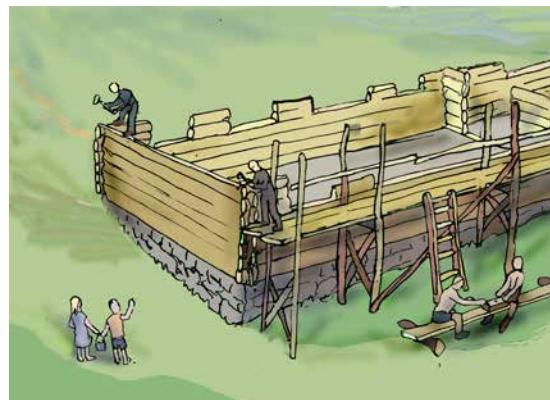
Alv og eg vart sende frå Skinlo til Flølo med middagsmat til arbeidskarane. Far, som var snikkar og bygningsmann, vart med i arbeidet. Bror min, Kolbjørn og andre ungdomar øksa og høvla stokkane halvrunde. Sommaren var varm, og det lukta så godt av spønene. Øks og sag vart så varme i sola, at vi brende oss om vi kom borti berrføtte.

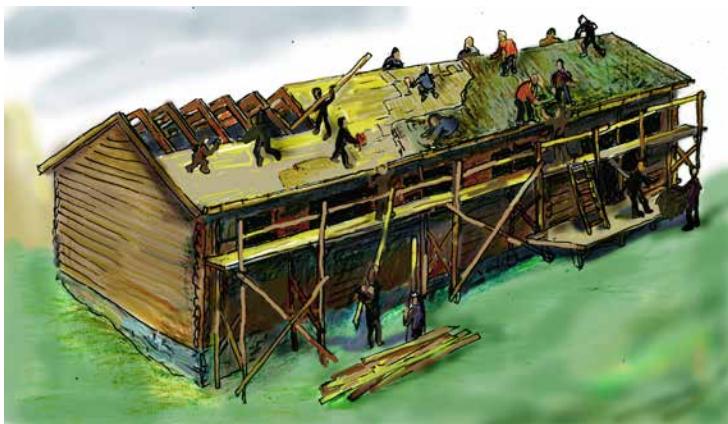
Vi bar maten i ei spenn, om det var etresupa, komparar eller graut. Tørrsild og flatbrød bar vi i ein liten kuffert. Spanna med varm mat var lett å brenne seg på, så den bar vi mellom oss.

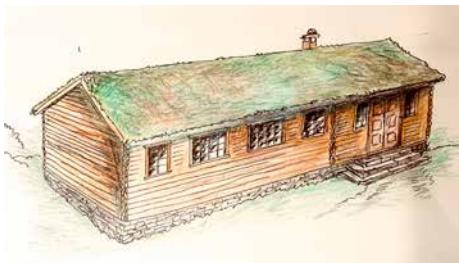
På vegen var det fleire led (grindar), og dei fleste var lette å få opp. Men eitt måtte vi klive over, fordi det var for tungt og vanskeleg å få opp. Det var verst med mjølkespanna og den varme supaspanna når vi skulle over, men det gjekk bra støtt, trur eg. Vi hadde ete før vi gjekk, og vart på byggeplassen til far sende oss heimover.

Eg hugsar godt kor huset voks etter som arbeidet gjekk fram. (Når eit lafta hus skal byggast, heng alle veggane i hop med kvar andre i hjørna, novene, og huset veks jamt opp i heile si lengde etter kvart).

Det var stor dag då huset skulle tekjast med torv. Konene for med mat i store bryllaupskorger, men denne dagen fekk ikkje eg vere med. (Her har vi teikna at dei legg tro (fjøler) på taket, så never på troet og til slutt torv for å halde nevra på plass. Truleg var all tro ferdig før never og torv skulle på plass).

Neste dag stod huset der med torvtak på. Det lukta så godt inne av friskt treverk, og veggene var kvite og fine. Trappa som hadde lege der som ei stor steinrøys, laga Sivert Slettemark om til ei flott steintrapp. Dei svarte vindaugeopningane fekk småruta vindauge, og dørene kom på plass med svarte smijarnsbeslag og vridrarar. Alt smedarbei-

det til dører og lamper var det Alv Nyland som laga i smia på Flølo.

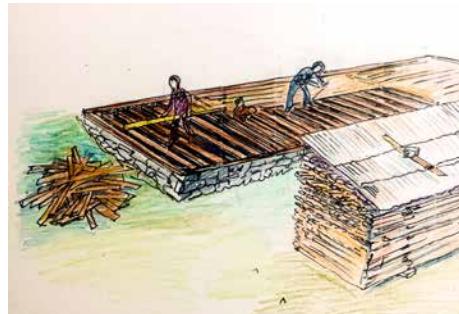
Sjølve innviinga var eg for lita til å vere med på. Men bygningen som voks til eit så fint hus, den gode lukta av kvite furumaterialar, dei svarte dørvridarane, dei store grytene og kaffikjelane med nye, staute porselenskoppar, vil eg alltid hugse.

VIGSLEFEST

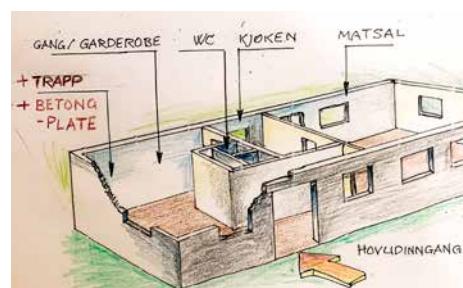
Frå møtebøkene veit vi dette:

Huset blei innvigd av sokneprest Kvaale den 3. september 1933. Så mykje folk var samla, at ikkje alle fekk plass i det store, men overfylte bedehuset. Talarane, sokneprest og kapellan, emmisær Holsen, kyrkjesongar Aardal, lærarar med fleire, lovprisa både huset og ikkje minst den heilhjarta innsatsen bygdefolket hadde vist. Kvinnene i bygda bar med seg korger til festen, og heile tilskipinga gjekk ut med eit overskot på kr. 550. (Sitat frå Per Sandal, Kyrkjeblad nr 9, 1978. Vi let Sandal vere kjelda i resten av forteljinga:)

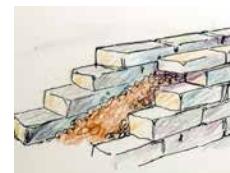
Midt i 50-åra hadde tida tært på bygget, og eit nytt arbeid stod for døra med å bygje om og setje i stand bedehuset. Byggjenemnd vart vald i 1956, med Reiel Sandal som leiar. Om lag to år arbeidde laget og byggjenemnda med å få sett i stand det nye bedehuset.

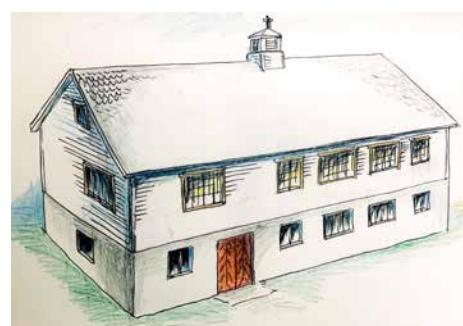
Nye funksjonar som kjøken, matsal og WC blei planlagde å ha i kjellaren, og ein heilt ny underetasje like stor som den gamle tømra «kassa», gav og plass til ny hovudinngang og barderobe. Sommaren 1956 blei huset plukka ned del for del.

Sommaren og hausten 1957 bygde dei den nye underetasjen. Veggane er såkalla «Engelsk holmur», dobbel vegg av små murstein, med leca-grus som isolasjonsmaterialer. Her fekk dei plass til funksjonar som gjorde huset til eit «moderne» forsamlingslokale.

Over muren laga dei betongplate før dei sette den gamle tømra ned på, endesnutt (180 grader). Det blei lagt nytt tak, og bygget som blei vigsla 23. februar 1958, var eit stort, vakkert og praktisk innreia forsamlingshus.

Det er ei kjensgjerning at mange menneske som ikkje stod formelt tilslutta lekmannsrørla, også støtta med ymse former for hjelp for å få gjort desse to byggearbeida. Her hadde denne delen av kulturlivet i bygda ein sentral og tenleg samlingsstad for aktivitetane sine.

Ein musikkprat med to pensjonerte musikarar

Musikk – ei glede gjennom heile livet

TEKST OG FOTO: ARVID JORDANGER

Rasmus Reed og Anders Rinde er pensjonistar no, men er framleis aktive innan musikklivet. Begge har ei solid musikkutdanning bak seg, ein imponerande innsats i samspel med profesjonelle og amatørar gjennom lang tid og vonleg mange år med entusiastisk musisering framfor seg.

I oppveksten tok begge del i musikklivet lokalt. Rasmus gjekk på musikklinja på lærarskulen i Bergen, så vart det mellomfag i Trondheim før eit år i Gardermusikken og Stabsmusikken i Oslo. Etter utdanning ved Norges Musikkhøgskule i Oslo var han lærar ved Stavanger Musikkonservatorium. Han rakk også eit år i London, og seinare tok han doktorgrad i Sheffield. Han har dirigert kor og korps og vore dommar i nasjonale korpskonkurransar. Som pensjonist flytta han heim til Reed og kjøpte ein eigedom der.

Anders, som skulle vere vel kjend for lesarane av Kyrkjebladet, gjekk etter gymnaset på musikklinja på Fjellhaug bibelskule før han utdanna seg til kyrkjemusikar ved Norges Musikkhøgskule. Han studerte også eit år ved Stavanger Musikkonservatorium, der han fordjupa seg i song, songmetodikk og pedagogikk. Han jobba nokre år i Øvre Årdal, der han hadde ei kombinert stilling som organist og lærar i musikkkulen. I 1983 vart han tilsett som kantor i Gloppe.

PROFESJONELL OG AMATØR

– Felles for dykk begge er at de har dirigert enten kor eller korps, både her i Gloppe og andre stader. Kan det vere strevsamt å instruere oss glade amatørar, som til tider kanskje slit med å nå høge tonar og å få til kompliserte rytmar?

Rasmus: – Eg tenkjer at nivået til amatørane er underordna. Det viktige er at deltakarane opplever framgang, at ein kan løfte i flokk og merke at det blir betre. Når ein opplever det, og merkar at utøvarane trivst, så er vi der vi skal vere. Så er det greitt å tenkje på at kor og korps ikkje har reservebenkar. Alle er med. Å lytte til musikk er fint, men å delta i musisering er noko heilt anna. Mange har erfart at om dei er trøytte når dei kjem på ei korr eller korpsøving, så går dei derifrå med auka energi. Det gjer noko med oss, dette å få til ting saman.

Anders: – Eg er heilt einig. Når eg ser tilbake på tida i Gloppe, så har nivået heva seg. Her er fleire flinke amatørar. Ungdomen har eit betre utgangspunkt enn før. Tre viktige søyler er kulturskulen, musikklinja på Firda og distriktsmusikarane. Profesjonaliseringa fører til stabil og god opplæring og instruksjon. Tidlegare var ein meir avhengig av eldsjeler, og dei gjorde ofte ein strålende jobb. Eit døme på det er Ellen Johanne Mjelva, som løfta

Gloppe Jentekor til eit nasjonalt nivå.

Rasmus: – Ein av dei viktigaste oppgåvene til ein dirigent er å velje høveleg stoff å arbeide med. Ein bør gjerne ha med ulike stilarter og frå ulike periodar i musikkhistoria. Det er viktig at ein har noko å strekkje seg etter, men det må vere oppnåeleg. Kjem ein til vanskelege parti i musikken, så får ein plukke dei frå kvarandre, øve og setje dei saman igjen. Her kan det vere lurt å setje ned tempoet. Ein instruktør sa det slik at ein bør kunne spele eit parti ti gongar rett før tempoet blir auka. Dersom ein feil har sett seg så kan det ta lang tid å endre.

Anders: – Det kan ofte vere kjekkast å spele og syngje det ein kan, men det er viktig å bryte nye barrierar. Då må dirigenten prøve å velje slitesterkt stoff, slik at ein ikkje blir lei av å øve på det. Døme på dette kan vere bestillingsverka av Trond Kverno og Kjell Karlsen som Vereide kyrkjekor i si tid framførte.

MUSIKK I KYRKJA – EIT HEILAGT ROM

– Anders er vigsla kantor, Rasmus er ikkje kyrkjemedlem, så her stiller de med litt ulikt utgangspunkt. Men felles for begge er at de er glade også i kyrkjemusikk. Kva musikk tenkjer de at det høver å framføre i ei kyrkje?

To blide musikarpensionistar, Rasmus (t.v) og Anders, framfor det staselege orgelet i Breim kyrkje.

Rasmus: -Når du går inn i kyrkjerommet så trur eg at det er med forventning om ein spesiell type musikk. Ein bør ha ein viss respekt for det. Kyrkjene har etter kvart vorte viktige arenaer for konsertar, både for lokale aktørar og dei som reiser rundt på turnear, ikkje minst i førjulstida. Eg skal vere litt forsiktig med å ha sterke meininger om dette, men vi ser at det vert framført musikk innan fleire sjangrar, og det er positivt. Eit døme på dette er kyrkjeconserten til Norsk Countrytreff. Så vert også kyrkjemusikk framført i konsertsalar rundt om. For meg er det viktig at konsertar, i og utanfor kyrkja, har ein

«raud tråd», eit tema som gjer at ein kan oppleve ein viss heilskap i det som vert framført.

Anders:-Som kantor har eg vore ansvarleg for musikken i kyrkja. Det har vore ei utvikling her, til dømes i samband med gravferder. Pårørande sine ynskje om musikk ynskjer ein gjerne å imøtekomme. Ein kan tenkje at denne musikken er ein del av minneordet som vert framført. Så skal ein sjølvsagt ha med tre salmar og det andre som høyrer med ved ei kyrkjeleg gravferd. Musikarane sin organisasjon arbeider naturleg nok for at det skal vere levande musikk som vert framført. Når

det gjeld tanken om «raud tråd» på ein konsert så er eg heilt einig i det. Når du sjølv har ansvaret for ein konsert og vel ut eit program i god tid går dette greit. Julekonsertane i kyrkjene er litt spesielle. Då melder dei ulike aktørane inn kva dei ynskjer å framføre. Mi oppgåve då var å unngå at fleire valde dei same musikkstykka. Men med julemusikk som tema fekk publikum som oftast det dei kom for å høre.

ALLSONGEN

- Syng vi mindre enn før?

Anders: - Eg hugsar frå mi barneskuletid at vi song nesten kvar einaste skuletime, dette sjølv om læraren ikkje var spesielt flink å synge sjølv. Skuledagen vart starta og avslutta med song, med elevane ståande ved pultane sine. Songen i kyrkja har kanskje etter kvart også vorte meir stillfarande. Det er mindre allsong enn tidlegare og det er trist. På TV-program kan ein få inntrykk av at det som gjeld er å vere solistar. Kanskje er dette eit utsyn for at det er meir individualisme i vår tid.

Rasmus: -Eg kjenner meg igjen i det Anders seier om songen i barneskulen. Den var ein viktig del av skulekvardagen. Vi lærte etter kvart tekst og melodi til mange songar. Dette er ei god niste å ha med seg vidare i livet. Det har vi sett med Demenskoret, der songar frå tidegare i livet framleis er med i minnet sjølv om mangt anna har vorte vekke. Noko som uroar meg er rekryttinga til skulekorpsa der talet korpsmedlemar no er svært lågt. For ein del år sidan var det ein ungdom i Breim som klaga over at det var så kjedeleg om måndagane, fordi alle dei andre var på korpsøving. Det er flott å ha mange fritidstilbod i kommunen, men ei bygd utan skulekorps og andre musikkaktivitetar er ei fattig bygd.

Pensjonert kantor Anders Rinde vikarerer gjerne på orgelkrakken når det er behov for det.

PÅSKEMUSIKK

– Det nærmar seg påske, ei høgtid som også har sett sitt preg på musikkhistoria. Har de nokre favorittar her?

Rasmus: -Eg hugsar langfredag ei påske for mange år sidan. Dei andre i familien reiste til fjells, for sola skein og skiføret var fint. Sjølv valde eg å sitje ved radioapparatet for å lytte til «Matteuspasjonen» av Johann Sebastian Bach. Det angra eg ikke på. Eg hadde funne fram Bibelen for å få med meg teksten i lidingssoga. For ein fantastisk musikk! For meg hører denne musikken påska til, og for kvar gong du lyttar oppdagar du stadig fleire nyansar.

Anders: -«Matteuspasjonen» er også ein av mine favorittar. Den vart framført første gongen i Leipzig i 1727. Etter at Bach døydde i 1750 vart storverket

«gløymt» i nærmere 80 år, før den då 20-åriga Mendelssohn framførte verket i 1829. Sidan har dette vorte rekna som starten på Bach-renessansen som har vart fram til i dag. Å framføre pasjonar på langfredag var vanleg på 1700-talet, og byggjer på tradisjonar frå oldkyrkja. På 800-talet møter vi dramatisering på den måten at ulike personar resiterer ulike «roller». Framveksten av fleirstemmig musikk førte m.a. til at det vart vanleg å innramme pasjonsforteljinga med opningskor og sluttkor, og i lutherske kyrkjelydar tok ein til å setje kyrkjelydssalmar inn på visse punkt i forteljinga. Medan Jesus og læresveinane var samla til påskemåltidet, seier Jesus: -Ein av dykk kjem til å svike meg. Då spør læresveinane, ein etter ein: -Det er då vel ikkje eg, Herre? Denne set-

ninga kjem elleve gonger i koret, eit svar frå elleve læresveinar. Bach rekna ikkje med at Judas svarar. Men så kjem koret (kyrkjelyden) inn med eit svar med koralen «Det er eg, eg må gjere bot». Noko liknande kan vi finne i arien «Eg vil med min Jesus vaka», i Getsemane. Her representerer solisten den (endå) frimodige Peter. Ti gonger fell koret inn med strofa «Så sovnar våre synder inn», ein for kvar av dei andre læresveinane, minus den fråverande Judas. Det kviler ein eigen glans over «Matteuspasjonen». Vi møter den lidande Jesus som står menneska nær. Hubert Parry, ein engelsk komponist og musikkforskar, kalla «Matteuspasjonen» det rikaste og edlaste eksempelet på oppbyggeleg musikk som er skapt.

Som vi veit skreiv Bach alltid «Soli Deo Gloria», «Berre til Guds ære» over komposisjonane sine. Anders og Rasmus har sjølvsagt ei lang liste med andre musikkstykke, av eldre og nyare dato, som dei gjerne lyttar til eller er med på framföringar av. Men den lista får vi ikkje plass til her. Vi takkar for praten og ynskjer dei ei god musikkpåske.

Gallerikveld i
Vereide kyrkje
Onsdag 5. april
kl.19.00

Utstilling av ulike kristne
biletuttrykk

Orientering ved Olaf Sigurd
Gundersen mfl.

Kven skal styre kyrkja her vi bur?

AV JENS Z. MEYER, BJØRGVIN BISPEDØMEKONTOR

Den 11. september er det val til nye sokneråd i Gloppe, Hyen og Breim sokn. På same valdag som for kommune- og fylkestingvalet, kan medlemmar i Den norske kyrkja også velje kven som skal styre i sin lokale kyrkjelyd. I tillegg kan dei og velje kven som skal inn i bispedømerådet og dermed også sitte på Kyrkjemøtet, som ofte blir kalla kyrkja sitt storting.

No i februar og mars arbeider nominasjonskomiteane med å sette opp lister over kandidatar til å sitte i sokneråda. Dette er eit tillitsverv, og Den norske kyrkja her i Gloppe har bruk for eit styre som består av menneske med ulik alder og erfaring. Dei som blir valde treng ikkje å ha vore av dei mest aktive i kyrkja. Det som gjer arbeidet i sokneråda kjekt og gjevande, er at dei er sette saman av menneske med rik og ulik livserfaring og kunnskap frå yrkesliv og frivillig arbeid. Dette er viktige tilskot til det teamet som skal utgjere soknerådet. Så om du blir spurt, svar frimodig ja til å bli med! Du kan og kome med forslag på andre enn deg sjølv som frivillige i kyrkjelyden sitt mangfaldige arbeid.

Fristen for å ha klar ei liste er 31. mars kl. 12:00. Kven som helst av medlemmane i dei tre sokna i Gloppe kan i prinsippet foresla ei liste til soknerådsvalet, så lenge forslaget er skrive under av ti personar med røysterett. Nominasjonskomiteen

sitt framlegg til liste kan òg supplerast med eit ekstra namn i perioden 2.–15. mai. Fem medlemmar med røysterett kan saman foresla ein supplerande kandidat som då vil kome med på lista til valet.

SOKNERÅDET SINE OPPGÅVER

Soknerådet skal bidra til at kyrkja er ein plass alle kan kjenne seg heime. Det betyr mellom anna å legge til rette for at menneske kan møtast til kyrkjebyggande aktivitet som barne- og ungdomsarbeid, gode gudstenester, dåps- og konfirmantundervisning, diakoni (kyrkja si omsorgstene), musikk og frivillig arbeid av ulik karakter. Soknerådet lagar planar som vert gjennomførte av tilsette og frivillige i fellesskap. Ei nasjonal undersøking blant sitjande soknerådsmedlemmar viser at eit stort fleirtal trivst og opplever det som meiningsfylt å vere med i soknerådet.

DIGITAL FØREHANDSRØYSTING

Frå 10. august kan du røyste på førehand, og nytt i år er at du kan førehandsrøyste digitalt ved kyrkjevalet. På sjølve valdagen 11. september vil du finne kyrkjevalet sitt vallokale i nærleiken av lokala til kommunevalet, og med same opnings-tider. Alle medlemmar som fyller 15 i år eller er eldre, har røysterett. Informasjon om kyrkjevalet finn du på nettsida [www.kyrkjevalet.no](http://kyrkjevalet.no)

KVIFOR SEIE JA TIL SOKNERÅDET?

Det er mange grunnar til å stille til val til soknerådet. Her er ti av dei. Som representant i soknerådet vil du få høve til å:

1. bruke dine talent
2. få nye relasjonar i nærmiljøet
3. jobbe saman med andre – for andre
4. vere med på å formidle kristen tru
5. dele og diskutere dine standpunkt med andre
6. sørge for eit trygt og godt fritidstilbod for barn og unge
7. legge til rette for at kyrkja blir ein viktig kulturarrena
8. bidra til at kyrkja er open for alle
9. gjere lokalmiljøet ditt betre
10. bli betre kjent med deg sjølv

Om du no kjenner på at dette er noko du har lyst til å vere med på, vil nominasjonskomiteane i dei ulike sokna bli glade for å bli kontaktata av akkurat deg! Her er kontaktinfo til dei som per i dag er leiarar i dei ulike sokneråda:

Gloppe sokn: Berit Aasebø Hauge tlf. 93499289, mail: berit.aasebo.hauge@gmail.com

Hyen sokn: Kurt Djupvik tlf. 90206828, mail: djupvik.kurt@gmail.com

Breim sokn: Venke Raad Larsen tlf. 99495860

Påskeforteljinga for barn

Vi feirer påske til minne om at Jesus døydde og stod opp att

BARNESIDER VED GUNN HOLE

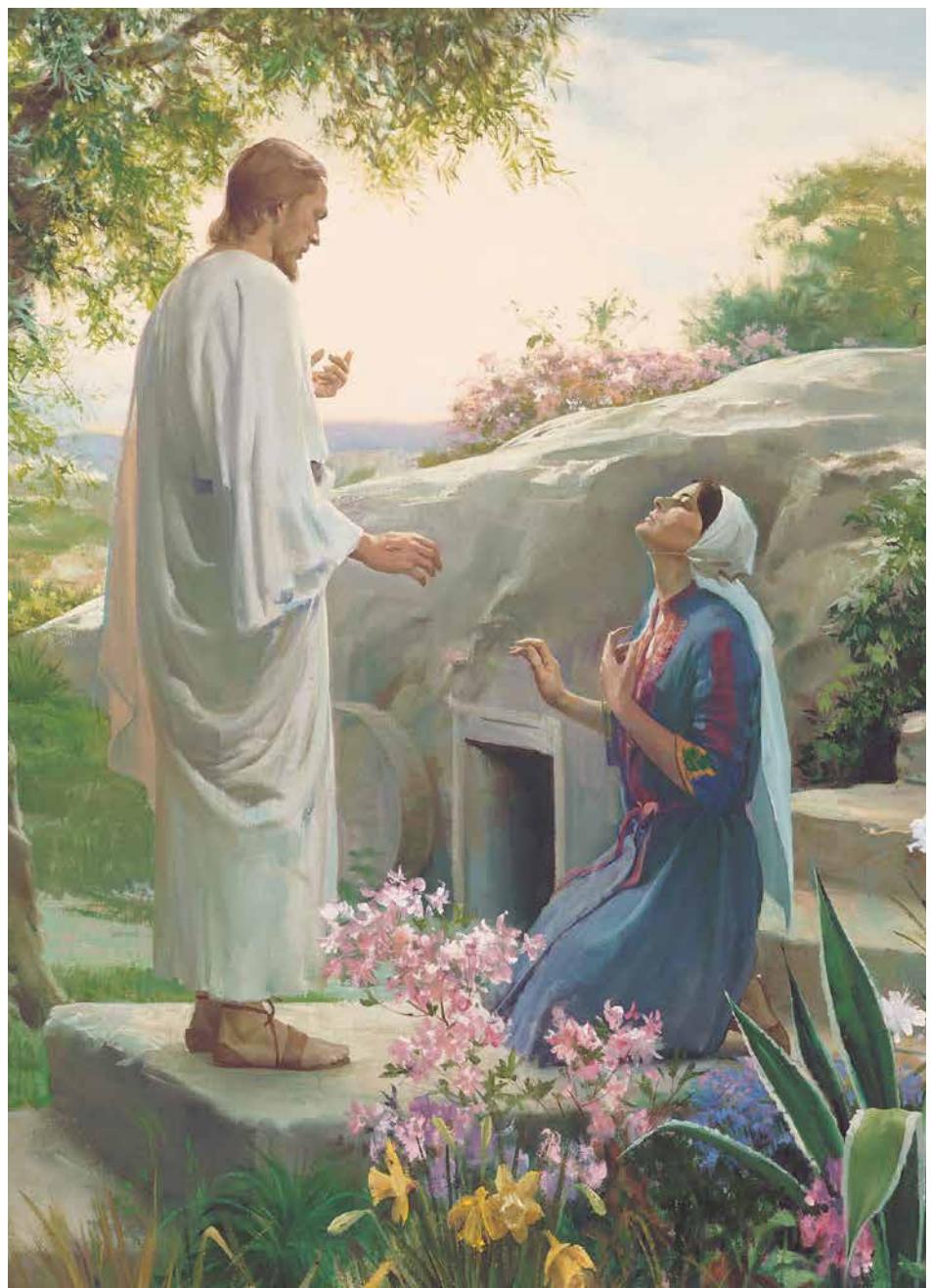
PALMESØNDAG kom Jesus riddande på eit esel inn til byen Jerusalem. Mange blei glade og vifta med palmegreiner og hylla han som ein konge. Men dei religiøse leiarane likte slett ikkje dette, for dei ville kvitte seg med Jesus.

SKJÆRTORSDAY åt Jesus det siste måltidet saman med venene sine, dei 12 læresveinane. Etter måltidet gjekk dei til hagen som heitte Getsemiane. Der blei Jesus svikta av læresveinen Judas. Han hjelpte dei romerske soldatane slik at Jesus vart arrestert.

LANGFREDAG blei Jesus ført til Pontius Pilatus, som dømde han til døden. Jesus døydde på eit kors, og same kveld blei han gravlagd. Ein stor stein blei rulla framfor grava, og soldatar stod vakt utanfor.

FØRSTE PÅSKEDAG kom det nokre kvinner og ville besøkje grava. Dei oppdaga at steinen var velta bort og grava var tom! Så kom ein engel, kvit som eit lyn. Han sa at kvinnene ikkje skulle vere redde, for Jesus var stått opp! Då kom Jesus sjølv imot dei og sa: «Ver helsa!» Kvinnene gjekk fram til han, tok om føtene hans og tilbad han. Og så gjekk dei til læresveinane og fortalte alt.

TIPS om du vil lese meir om påska i Bibelen: Matteus kapittel 21.1–11, Lukas kapittel 19.28–40, Matteus kapittel 26–28 og Lukas kapittel 22–24.

LEITEKRYSS

Sett ring rundt orda. Leit vassrett og loddrett.

P	Å	S	K	E	K	Y	L	L	I	N	G
Å	O	L	Q	P	L	Z	Y	A	C	I	Å
S	U	T	U	L	I	P	A	N	S	O	S
K	Q	T	U	S	E	G	B	Æ	X	K	U
E	T	Å	R	A	W	M	S	E	G	Ø	N
L	Å	S	K	P	Å	S	K	E	E	G	G
I	B	U	N	P	H	X	I	S	U	D	A
L	D	A	J	E	P	K	O	R	G	V	R
J	Ø	G	Æ	L	Y	Å	R	N	E	O	J
E	W	P	Å	S	K	E	H	A	R	E	M
H	P	R	T	I	T	C	L	L	P	A	Z
P	O	S	K	N	L	F	L	S	O	L	K

© www.undervisningsmetoder.com

Påskeleirane på Nesholmen på 60- og -70 talet

TEKST OG FOTO : KURT DJUPVIK

Mange av dei som tenkjer tilbake på påskeleirane på Nesholmen vert minna om ei fin ungdomstid. Godt venskap, omsorgsfulle leiarar og forkynning til tru og teneste i Guds rike. Her er det gode og rike minner som trengjer seg på og vil gjerne vere med. Nattverdgudstenestene på Påskedag, talen som oppmuntra oss til å følgje Jesus. Sang med orgelmusikk og trompet til Deg Være ære Herre over døden makt, tonar over Nesholmen. Dette var nok høgdepunktet for mange.

Det var ungdomar frå Nordfjord, Sunnfjord og Sogn som knytte gode venskapsband. Her kunne ein møte jarnaldringar i skiløypene, men også ved nattverdsbordet.

I denne aldersgruppa var det mange som fann kjærleiken for første gong. Kjærleksband som varer.

Den gamle matsalen var fullsett på påskeleirane. Om det til tider draup vatn frå taket var det berre noko som "krydra matstunda". Det var godt over hundre deltakarar på desse leiran.

Det var rikeleg med snø, men skulle vi få ski på beina måtte vi transporterast til Røyrvika eller Eimhjellen. Transporten vart ordna med lastebil der vi sat på lasteplanet på gamle kyrkjebenkar.

Skiløypene var fine og skiturane var fulle av opplevingar med leikar og utfordingar i skisporet. I Eimhjella hadde vi Ompliade, og det var nok ikkje alle som kom heim med heile ski. Det var sol, ski, appelsin og Kvikk Lunsj.

Etter ein skitur var det godt å kome

tilbake til Nesholmen og få seg eit godt måltid mat. Oddny (Årdal) og hennar hjelparar hadde ordna til god mat medan vi andre kunne nyte påskesola.

Alle deltakarane var med i ei aller anna gruppe som hadde ansvar for program om kveldane. Her kom kreativiteten fram. Det var sketsjar, songar. Mang ein ungdom hadde si kunstnariske urframföring på Nesholmen.

Bibeltimane på føremiddagane var noko som fekk tankane i gong. Forkynning om Jesus som vår Frelsar og ven fekk gripe tak i mange unge sinn. Det var mange som sa Ja til å følgje Jesus på desse

leirane.

Det kristne felleskapet var "vevd" inn i heile leirprogrammet, frå vi stod opp til vi la oss. Leiarar som Oddvar Grøvlen, Odd Solbakken, Oddlaug og Kåre Vereide med fleire sytte for god trivsel og åndeleg føde. Kveldane på kjøkenet med Oddny kunne verte lange, men var til åndeleg oppbygging for mange.

Vi som fekk oppleve dette har mykje å takk for. Takke for at det var nokon som brydde seg om oss. Takk til alle som har gått føre oss, og som ville gje oss verdiar som varer Takk for gode og rike minne !

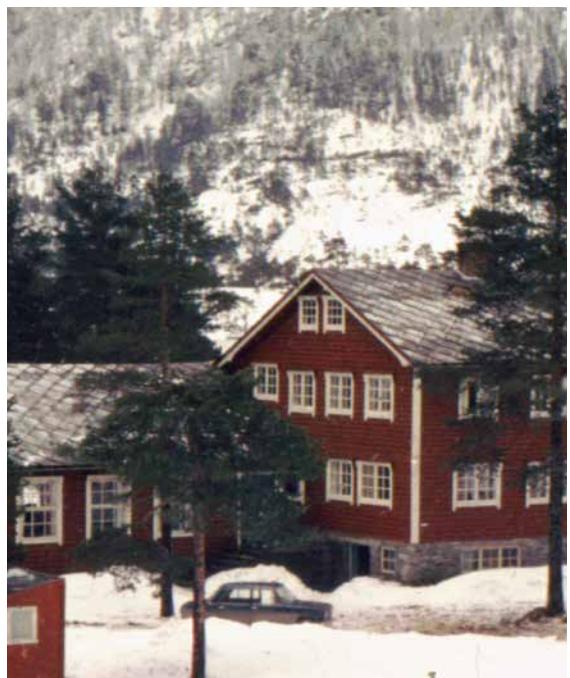
ROLF REIKVAM

Nesholmen – ein leirstad som gav oss åndeleg føde for livet. I tenåra var påskeleirane på Nesholmen fast innslag i påskefeiringa. I tillegg var det tenåringstreff om sommaren. Leirane var leia av kloke vaksne som var gode førebilde. Vi hadde Grøvlen som ungdomsprest og krinssekretær som betyddet mykje for ungdomsarbeidet. Ungdomsbundet (KFUK-KFUM) var ein organisasjon som tok oss ungdomar på alvor og gav oss ein kristendom som tolte møte med vaksenlivet. Ein kristendom som var positiv og livsglad, utan fordøming, som gav mening til eit ungdomsliv og seinare til eit aktivt vaksenliv.

Det var bibeltimar der vi fekk snakke om det vi var opptatt av og som leiara tok på alvor. Vi blei aldri fortalt at det vi tenkte var synd som ville påføre oss dårleg samvit. Vi lærte å bli glade i å feire gudsteneste. Nesholmen og leirane var ein trygg plass som gav oss mot, livsmeistring og ei tru som vart eit grunnlag for heile livet.

På Nesholmen var det plass til alle med alle våre ulike bakgrunnar og interesser. Det var plass til den som gjerne meinte nokon anna enn det som var den opples-

te og vedtatte sanninga. Som tenåring er det ulike kjensler som riv og slit i ein. På Nesholmen var det tillate å bli forelska og få seg kjærast, ein viktig del av tenåringslivet.

Eg veit at ungdomstida i dag er ulik vår, og ungdomen lever andre liv. Dei har ein oppvekst som på mange område er heilt annleis enn den vi hadde. Skulle eg ynske noko for dei, er det at dei skal få oppleve leirar på Nesholmen som likna på det vi fekk. At dei får møte ein livsglad kristendom formidla av kloke og engasjerte leirar.

KJELL FARESTVEIT

Namnet har ein eigen klang som vekkjer mange og gode minne. Min første kontakt med leirstaden ved Storfjorden var som elev på Firda frå 1956. Skulelaget hadde sine

haustturar for å bli kjende med nye elevar og skape eit godt fellesskap i laget. Når eg då som student vart utfordra til å vere med som leiar på

Ungdomsforbundet sine påskeleirar, var det lett å svare ja. Eg kom tilbake til ein kjend og kjær stad. Og mange minne knyter seg til påskeleirane 1962–64.

Oddvar Grøvlen var krinssekretær og leia alt med fast hand og godt humør. Eg

har notert at vi kunne ha med oss opptil 60 ungdomar til ei påskehelg med bibeltimar, hyggekveldar, gudsteneste og skiturar både til Røyrvikstølen og Solheimsstølen.

Eg minnest spesielt ein kveld mot slutten av ein av leirane. Oddvar hadde tala og forkynt sterkt og nært om kall til tru og eit liv i Jesu fylgle. Vi kunne merke at mange kjende seg utfordra. Det låg eit heilagt alvor over ungdomane som var samla i kapellet. Så er det ein av gutane som reiser seg i benken og seier berre dei enkle orda: «Eg vil fylgle Jesus.» Det som vidare står for meg, er at eit åndeleig «ver»

tek tak i ein heil flokk som gjev uttrykk for frimodig trusglede.

Å få vere med og leie ein stor ungdomsflokk gjennom påskebodskapen fra skjærtorsdag, langfredag og til påskedag er eit privilegium. Det tek oss inn til kjernen i trua som krinsar kring den krossfeste og oppstadne Jesus Kristus. Trua lever på mange måtar i spenninga mellom ein langfredag og ein påskedag, der oppstoda kastar lys innover krossfestinga med Jesu soningsdød på krossen.

Så er det eit ynske at Nesholmen fram-

leis får vere ein reiskap til å nå ungdomane våre med utfordring til tru og liv og leie dei fram til å kunne seie: «Eg vil fylgje Jesus.»

MARIT MELVÆR BERGE

Av mine beste minne fra tenåra er påskelieirane på Nesholmen. Eg var deltakar og leiar der frå 1966 til ca. 1980++? Eg veit eg venta på å bli gammal nok til å få vere med.

I minnet no er det sol, snø og samvær med andre unge som stig fram. Kalde morgonar med hol i isen for å hente vatn til morgenstellet. Skileik, «Ompliade» i Eimhjellen, niste og

appelsin, snøskulpturbygging, rebusløp ute eller inne og flørting med guitar frå andre bygder. Så var det programkveldar med sjølvprodusert underhaldning. Mellom dei sterkeste og beste minna er å bli vekt av at leiarar song påskemorgonen. Eg ser for meg eit lite kor med Randi Grimeland, Oddvar Almenning og nokre til ståande ute i tidleg morgonsol og synge. Kanskje var det Deg være ære dei song, eller Påskemorgen slukker sorgen, men det gjorde eit inntrykk som sit i minnet.

Situasjonsspelet om Peter si fornekting og kjærleiksoppdraget Jesus gav, har og følgt meg sidan. Bibeltimar med kloke

Odd Solbakken eller Oddvar Grøvlen si sentrale og sterke forkynning kunne nok stundom bli litt lange, men dei har gjeve meg solid ballast gjennom livet. I tillegg til lange bibeltimar hadde vi andakt morgon og kveld, og eg trur ingen tok skade av det. Det gav kunnskap og solid grunnlag for levande tru som har halde til eg no har passert 70. Denne møteplassen for ungdom frå bygdene våre har, slik eg opplever det, hatt uvurderleg verdi for meg og

mange i «mi tid» både for menneskeleg utvikling, og for trua og samfunnssengasjement, – og så fann både eg og fleire med meg sitt livs kjærleik gjennom dette.

HANS EIKENÆS

Min første påskeleir var i 1968. Eg var berre 12 år, men fekk likevel vere med (var iallfall eit år for ung).

Minnest at det var mykje snø. Det var

registrering ute på trappa/altanen som vender mot aust. Det var berre dei gamle husa som stod då.

Eg kan vel ikkje seie eg minnest så mykje av min første påskeleir, men eg meiner vi var på ski bort i Eimhjellen og at vi vart frakta dit med bil og gjekk opp mot støylen, eit litt anna terrenge enn det vi var vande med frå Utvikfjellet.

Det var spenninga, samhaldet, godt å

sjå at det var mange andre på min alder, både jenter og gutter, som ville det same og likte å kome saman. Det var ei fin blanding av alvor og moro, slik eg meinte det skulle vere.

I mi tid på Nesholmen, var vel på påskeleir fram til eg slutta på gymnasiet i 1977, gjekk barnetrua mi over i ei ungdoms/vaksen tru. Det var i starten av ei Jesus-vekking i landet vårt, og vi hadde stort frimod, bar stort kors rundt halsen

og skjulte ikkje trua. I dag ville vi kanskje seie vi var i overkant frimodige. Eg vart med som leiar etter kvart, var også innom kjøkkenesta, og det vart ei fin tid med Oddny Årdal som kokke og sjelerøgjer, ho likte godt folk som «kunne og ville jobbe». Det var lange arbeidsdagar, men mykje latter.

Kvar gong eg syng songen «Deg være ære, Herre over dødens makt!» får eg ei Nesholmen-stemning inni meg, og den er

berre god.

Påskebodskapen er det mest dramatiske vi har, med Jesus som på skjærtorsdag gir oss sin lekam og sitt blod i nattverden og på langfredag tar våre synder med seg på korset og dør for oss, slik at vi skal bli frelse, påskedag står opp frå dei døde og lever i dag.

Eg forstår ikkje dette, men har fått kvile i trua og satsar på at det er sant.

GUNNHILD BERGSET

Det var lenge å glede seg til påskeleir når siste Nesholm-oppahaldet var året før. Tenk om dei vi møtte i fjor hadde gløymt oss? Tenk om eg ikkje kom til å treffe dei eg brukte å treffe på Nesholmen? Men det kunne vel vere spennande det også. Med nye folk ...

Vi brukte nesten like lang tid på ei reise frå Stryn til Nesholmen som vi i dag brukar på ein tur til London. Først bil to mil til Stryn. Så buss fem mil til Eid og vidare ei lita mil til Lote. Så ferja. Den velsigna ferja. Den relasjonsskapande reisa over Lotshavet, forbi Hestenesøyra og vidare inn Hyefjorden. På tur TIL leiren gjekk ferjeturen altfor seint. På veg HEIM kunne reisa gjerne vart i vekevis ... Nesholmen venta. Ein gong i glitrande sol og vinterføre både rundt husa og borte i Eimhjellen. Der skituren skulle gå. Dei andre påskeleirane hugsar eg som noko grå utandørs, med roten snø og saftige vegar mellom Holmen og pensjonatet. Eg meiner å hugse at eine påskeleiren var Odd Solbakken forkynnar. Eg hugsar berre ei setning av det han sa, men den har fylgt meg sidan: «Nåden hang på korset og fikk plass i grava, men den døde ikke, – tvert imot; ved oppstandelsen fylte nåden hele jorden.» Det er påske for meg. At nåden fyller heile jorda.

Eg hugsar noko som kan vere eit minne frå ein påskeleir. Men vi er nokre som har diskutert og er litt usikre på om det var påskeleir eller TT. Men det kunne uansett likne på påskekrim. Den handla om smøret som forsvann. Alt smøret. I oppklaringa kom det fram smørklattar på kvart eit hjørne. Solbakken var i soklyset og vart sikta, men saka er forelda, og det er også minnet mitt, så kven som fekk domen hugsa eg ikkje! Hans replikk var:

«Og dessforuten kan det se ut som jeg har spist mye smør!» Men skiturane i lia opp for Eimhjellen hugsar eg. Den gongen var der ganske bratt.

På ferjeturen heim kjende vi sterkt på NÅDEN. Den store nåden knytt til påskebodskapen og nåden knytt til nye, livslange vennskap.

MAGNI VEREIDE KROKEN

Leirliv og livsglede. Nesholmen er «min» leirplass. Frå eg var så lita at eg gjekk i bleier tok foreldrene mine meg med dit. Dei hadde eit stort engasjement for staden, og eg har mange gode minne. Der var rungande latter og djup klokskap hand i hand. Nesholmen er ein stad der eg fekk oppgåver, møtte menneske som sette spor og fellesskap som forma meg som menneske.

Påskeleirane på Nesholmen var møte med gode vene, nye venskap og leiarar og vertskap som gjorde alt for at vi skulle ha det fint. Det var skiturar, leik, song og musikk og forkynning som gav rotfeste for trua. Eg opplevde å bli møtt med innhald som gav livsglede til heile mennesket.

I hyttene på Holmen bretta vi ut soveposane og prata med dei vi skulle bu på rom med. Komforten var ikkje så stor, men møtepunkta med folka vog godt opp for det.

I gamle matsalen sat vi ved langbord og åt god mat. Stemninga var stor når vi gode og mette sende dekketøyet til bordenden og song «Tallerken den skal vandre».

Det kunne vere litt tungt å komme seg opp om morgonen, men å akkurat rekke morgonstunda ute med flaggheis var stemningsfullt. Å stå der i ring og synge påskesongar sette standarden for dagen. Ved kveldssamlinga i Peisestova var det

lunt og godt og fullt av ungdommar som prata, framførte sketsjar til kraftige lattekuler, spelte spel og delte tankar om trua og livet.

I kapellet var alltid litt høgtideleg. Det var bibeltimar med trygge vaksne som underviste og fortalte, men også rom for våre tankar og tid til samtalte når vi trengde det.

Gudstenestelivet eg har opplevd på Nesholmen og andre stader i KFUK-KFUM-miljøet, har gitt meg solid fotfeste i kyrkja. Songgleda og salmesongen eg har opplevd der er noko av det finaste eg kan tenkje meg. Det runga meir der enn nokon annan stad enten det var salmar eller morosongar. Der var takhøgde og trusliv som gjorde meg trygg i mi eiga tru.

På ein av leirane hugsar eg vi hadde hatt langfredagskveld i kapellet og avslutta denne med samling ved bålet ute på tunet. Der var reist eit kors og vi kunne kjenne på det særpreget denne dagen hadde.

Når vi så kom til 1. påskedagsgudsstenesta var det gleda og takksemda for påskemorgon som løfta songen. Det var sterkt.

Eg er takknemleg for Nesholmen og alle som har gjort staden til ein god møteplass.

Friske fråspark

TEKSTUTVAL VED HARALD ASKE

Jens Brekke har gitt ut boka «Synd og soning. Godt og gale frå Vi-kjahuset», Selja Forlag 2017. Kyrkjebladet har fått løyve til å plukke godbitar derifrå, og det takkar vi for!

Føreord: Denne bok om Vik fengsel, tidlegare Vik hjelgefengsel, er meint for dei som har så reint samvit at dei knapt har ei parkeringsbot å syna til. God lesnad!
Jens Brekke.

Kva er innom murane? Kva går føre seg? Korleis ser det ut? Mistenkjer me at fangane et same mat som oss, at dei spikrar pallar om dagane, og at dei elles sit og ser på fjernsyn resten av døgeret? I gamle dagar fekk dei vatn og brød, og det var til pass for dei. Dei som hadde gjort noko gale, skulle ikkje feitast opp på egg og flesk frå staten. Det galne dei hadde gjort, skulle svi.

Slik er det ikkje lenger. Fangane går på skule og fullfører manglante utdanning. Nokre går på yrkesfag og lærer å sveisa. Nokre lagar flotte, utskorne møblar som hamnar på Helselaget sin basar. Andre lyfter jern for å få sterke og flotte kropper, og nokre lærer seg å spele gitar, syng og puggar nye gitargrep. Det er nesten som vi kan bli misunnelege, men berre nesten. Når celledøri slår i lås, sig depresjonen ned over stakkaren på sengekanten. Innsida av døri er heilt slett. Det finst ikkje slik vridar som du finn på innsida av ei dør. Klaustrofobi er likevel ikkje eit aktuelt tema. Du må vera der.

Justisminister Storberget kom til Vik fengsel med mange nok millionar til at

fengselet kunne byggje nytt undervisningsbygg. I samband med opningsseremonien skulle ein av fangane halde ein kort tale om korleis det var å sona i Vik. Fangen hadde verkeleg stor grunn til å uttala seg, for han hadde vore innom alle fengsel i Sør-Noreg. Det han ikkje stola på, var motet sitt. Han førebudde seg og kjempa mot nervositeten. Greidde han å halde ein tale på vegner av dei innsette? Han måtte få koma til spontant, der som han kjende han torde. Han visste at sjølvaste justisministeren var mellom tilhøyrarane. Avtalen var at «Syver» skulle koma til festlokalet i lag med ein fangevaktar i sivil, så ingen visste kva som kunne vere i emning. Fangevaktaren skulle lyfte ein finger opp dersom nervane til Syver spelte på lag med han. Dersom ikkje, hende ingen ting, og ingen visste at noko vanta.

Litt uti programmet kom fingeren opp, og programleiaren opna straks for appell frå ein innsett. Syver kom med lange steg, hoppa opp på scenen, snudde seg rundt og vart raud. Deretter drog han pusten djupt, så djupt at alle hørde det, og sa: «Å herregud kor nervøs æ ble!»

I same stund spratt Storberget opp frå stolen sin og sa: «Syver, du er blant venner! Si akkurat hva du vil!»
(Meir i neste nr.)

Tårnagent i Breim og Gimmestad

SIMONA FRAAS JOHNSEN

Dei to siste helgane i januar var det Tårnagenthelg. Først i Breim, og så i Gimmemstad. Eit av oppdraga agentane fekk, var å plante to frø, solsikke og sukkerert. Desse to plantane kan hjelpe kvarandre å vekse. Her er bilda som har kome av alle plantane. Hør med mamma eller pappa om du kan plante solsikke og sukkerert.

«Eg har høyrt om trua dykkar»

TEKST OG FOTO: GUNN HOLE

Her i Gloppen har deltaking på Kvinnenes internasjonale bønedag blitt ein årleg tradisjon. Lokalkomiteen inviterte til tverrkirkjeleg samling onsdag 1. mars kl. 18 i Sandane kyrkje, og mange kvinner hadde sett av denne kvelden. Dei fann kyrkjerommet pynta med symbol frå Taiwan som i år hadde utarbeidd programmet.

Kvinnenes internasjonale bønedag, – kva er det for noko? Jau, det blei starta av kvinner i USA allereie i 1887. Bakgrunnen var nauda dei såg blant immigrantar og mellom etterkommarar av slavar. Kvinner frå ulike kyrkjessamfunn samla seg om ein felles bønedag for desse. Nokre år seinare blei det sett fokus også på dei globale utfordringane. Ideen spreidde seg, og Norge kom med på slutten av 1920-talet. I dag har bønedagen komitear i meir enn 170 land og regionar. Målet er å knyte folk og land til eit tettare fellesskap til å få auka forståing for kvarandre og for at vi kan hjelpe kvarandre også gjennom bøn.

EIN KVELD I SANDANE KYRKJE

Møtet baud på eit variert og godt gjennomtenkt program som inviterte til ro og kontemplasjon, og med vekt på bøn. Diakon Ingebjørg Isane Fure og Karin Urke veksla på å leie. Det var ei songglad forsamling av kvinner som hadde møtt fram, og songane var solide og velkjende for dei fleste: «Ved Jesu føter», «Det er makt i de foldede hender» og til avslutning «Den dag du gav oss». Anita Sande gledde oss dessutan med solosong, «Høgt frå den himmelske klåra».

Elisabeth Tisthamar frå Innvik heldt

kveldens andakt. Ho formidla tankar kring Efesarbrevet 1,15–19 og minna om at takk og bøn høyrer saman. Ho tala mellom anna om Guds veldig kraft og om arven vi har i vente i himmelen. Mot slutten kom ho inn på at ikkje alle kjenner på ei trygg og stor tru til ei kvar tid. Då kan ein kvile i desse strofene: «Men når mi tru sig saman, og alt mitt eige verk, då har eg berre Jesus, og då er trua sterk.»

Til Kyrkjebladet fortel Elisabeth at ho høyrer til Filadelfia i Stryn, men er også

godt kjend på Sion på Sandane. Ho er utdanna sjukepleiar og jordmor og arbeidde tidlegare på Nordfjord sjukhus, men no er det Vikane omsorgssenter som er arbeidsplassen hennar.

Etter andakten inviterte ein nydeleg musikkvideo til stille bøn og ettertanke. Jorid Laila Lunde hadde så eit frimodig vitnesbyrd der ho fortalte om eigne trus-styrkjande erfaringar med bøn og bønesvar. Vidare blei det sett fokus på årets prosjekt, der innsamla midlar går

Ei stund til ro og ettertanke i det store kyrkjerommet.

til sosialt arbeid mellom kvinnelege imigrantar og hjelp til åleinemødrer på Taiwan, og til det faste prosjektet «Esther» for sårbare kvinner i Kamerun. Denne kvelden blei det samla inn 5092 kr til des-

se gode formåla.

Det var avsett god tid til bønevandring, der ein til dømes kunne delta med lyttenning, høve til å få forbøn og til å skrive ned ei eiga bøn og legge ho på alteret. Ein

På øya Taiwan (tidl. Formosa) ligg ei fjellkjede der dei høgste toppane er kring 4000 m høge.

Elisabeth Tisthamar heldt ein fin andakt over bønedagens mektige bibelvers.

Diakon Ingebjørg Isane Fure og Karin Urke er med i komiteen for bønedagen.

vakker kveld blei avslutta med postludi-um ved kantor Dorothee Raschwitz på flygel og kyrkjelydspedagog Simona Fraas Johnsen på fiolin. Men heilt slutt var det ikkje likevel, for då var tida komen til kaf-fi, kaker og prat.

TAKK OG BØN

¹⁵Difor held eg ikkje opp med å takka Gud for dykk når eg hugsar på dykk i bønene mine. ¹⁶For eg har hørt om dykkar tru på Herren Jesus og om dykkar kjærleik til alle dei heilage. ¹⁷Eg bed om at vår Herre Jesu Kristi Gud, herlegdomens Far, må gje dykk visdoms og openberrings Ande, så de lærer Gud å kjenna. ¹⁸Må han lysa opp auga til dykkar hjarte, så de får innsikt i kva håp han har kalla dykk til, kor rik og herleg arven er for dei heilage ¹⁹og kor overveldande hans kraft er mellom oss som trur. For hans makt og styrke er veldig.

Efesarbrevet 1,15-19

Inspirasjonssamling med internasjonal tyngde

TEKST: INGEBJØRG ISANE FURE /
OMTALE FRÅ LIKNANDE ARRANGEMENT I ÅSANE

Vi gler oss over å få besøk av Kjell Nordstokke på Nordfjordeid 19. april kl. 18.00. Diakoniarbeidet i Kyrkja i Gloppe og Stad samarbeider om denne samlingsa, som blir på bedehuset Betania i Eid sentrum.

Kjell Nordstokke er dr.theol. og professor i diakoni og har forska i diakonale tema i over 30 år. Han er ein nestor innan diakonifaget, ikkje berre i Noreg, men også internasjonalt. Han har bl.a. vore ein viktig bidragsytar til korleis Den norske kyrkja og Kyrkjenes Verdsråd forstår diakoni i dag. Han er no professor emeritus ved VID Vitenskapelige høgskole i Oslo og kjend som ein svært god formidlar av diakoni.

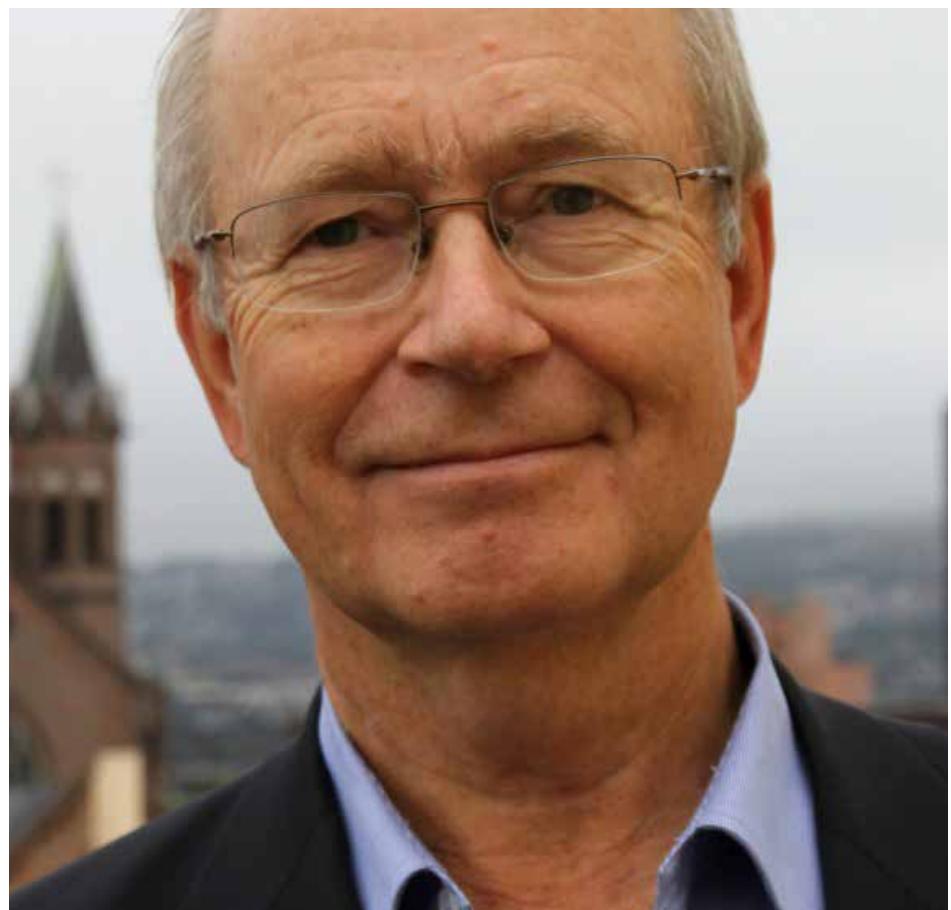
I 2021 gav han ut boka «Diakoni – evangeliet i handling» og vil ta utgangspunkt i denne. Den norske kyrkja forstår diakoni som kyrkja si omsorgsteneste, teologisk definert som «evangeliet i handling». Boka utdjupar det bibelske og teologiske grunnlaget for denne utsegna og knyter det til den økumeniske samtalen om diakoni.

Enten ein har god kjennskap til diakoni eller ikkje veit så mykje om det, så anbefalar vi på det varmaste å få med seg denne inspirasjonssamlinga! Å bli meir kjend med det bibelske grunnlaget for diakoni er relevant for alle som er interesserte i den kristne trua og omsorg for medmenneske.

Det blir også kaffi, mat og tid til prat og hygge. Vi håpar at det kjem folk frå mange bygder i heile Nordfjord! På grunn av matførebuing er det fint med påmelding i god tid, og seinast mandag 17. april. Det kostar ikkje noko å delta, men ein kan gje ei kollekt viss ein ønskjer. Velkommen!

PÅMELDING

Ein kan bruke påmeldingskjema i arrangementet på www.gloppe.kyrkja.no ved å gå til Inspirasjonssamling i nyheitssak eller arrangement i kalenderen. Eller kontakt Ingebjørg Isane Fure: ingebjorg.fure@gloppe.kyrkja.no eller mob.: 966 18 048.

PÅSKEQUIZ VED GUNN HOLE

NATUR

1. Kva for ein fugl er kjend for sin vakre song i seine, fine vårveldar?
2. Held maur seg med husdyr?
3. Kan vi ete løvetann?
4. Kva gjer marihønene om vinteren?
5. Kan du namn på minst tre tidlege vårblomar i naturen i Vestland?

KVEN SKREIV

1. «Men støtt kom nye vårer». Kven står bak denne diktsamlinga?
2. Kven har skrive melodien til «Kom mai, du skjønne milde»?
3. Kven skreiv barneboka «Vår i Bakkebygrenda»?
4. Kven skreiv visa «Menuett i mai»?
5. Kven skreiv romanen «Om våren»?

SIN EIGEN DAG (MED TIPS OM DET TRENGS)

1. Når er årets kakedag? (Tips: Ein av dagane i påska)
2. Kva slags mat har sin dag 25. mars? (Tips: Bedrift på Sandane)
3. Kva blir vi oppfordra til å gjere 21.mars? (Tips: Gjeld kle)
4. 18. mars 2023 er det den internasjonale vårryddedagen. Kva er mottoet? (Tips: Tre ord der Norge er eitt av dei)
5. Ei grønsak har sin eigen dag 4. april. Kva for ei? (Tips: Ordet startar med ein påskefarge)

PÅSKESONGAR FRÅ NORSK SALMEBOK 2013

1. Kva type salme er dette: «Where you there when they crucified my Lord»?
2. «Påskemorgen slukker sorgen». Kor lenge?
3. «Dine hender er fulle av blomar». Kven var blomane plukka til?
4. Kva fyller hagen i songen «Deg være ære»?
5. «... Da kom han på stranden en morgon som lyste rød.» Korleis startar verset?

PÅSKE-EVANGELIET

1. Kvifor reiste Jesus eigentleg opp til Jerusalem?
2. Kva betyr nattverd?
3. Kvifor blei Jesus stilt fram for romarane og landshovdingen deira, Pontius Pilatus?
4. Kva gjorde Josef frå Arimatea?
5. To menn som var på reise, møtte Jesus etter oppstoda. Kva heitte byen dei skulle til?

TRE ALTERNATIV

1. Før Jesus blei tatt til fange, gjekk han inn i ein hage for å be. Kva heitte hagen?
A: Josefs hage B: Edens hage C: Getsemane
2. Kva var Jesu siste ord på korset før han døydde?
A: Amen B: Det er fullbrakt C: I dine hender, Far
3. Kven fornekta Jesus tre gonger?
A: Peter B: Judas C: Tomas
4. Maria Magdalena er viktig i forteljinga om Jesus. Når i Jesu liv spelar ho ein hovudrolle?
A: Ved Jesu fødsel B: I tempelet C: Ved Jesu oppstode
5. Påskehøgtida er ein kristen tradisjon med jødiske røter. Kvar blei den første jødiske påska feira?
A: Egypt B: Jerusalem C: Betlehem

Døden må vike

AV SVEIN ELLINGSEN

Døden må vike for Gudsrikets krefter!
Du som var død, er vår Herre i dag!
Kristus, du lever og står ved vår side
her hvor vi rammes av jordlivets slag.

Selv om vi føler oss svake i verden,
bærer vi i oss et grunnfestet håp:
Livets oppstandelse påskedagsmorgen,
underet, skjedde på ny i vår dåp.

Livet og døden, ja, alt er forvandlet!
Dåps-vannet gjenspeiler regnbuens pakt.
Troen er gitt oss: Guds rike skal seire!
Mørket som binder oss, mister sin makt.

Løftet står fast når vår fremtid er truet:
Ingen skal rive oss ut av Guds hånd!
Engang skal Gud få sin skapning tilbake.
Verden blir frigjort fra fiendens bånd.

Døden må vike for Gudsrikets krefter!
Livet er gjemt i et jord-dekket frø.
Se, i oppstandelsens tegn skal vi leve.
Se, i oppstandelsens lys skal vi dø.

Svar på påskequiz

NATUR:

1. Svartrasta
2. Ja, bladlus.
3. Ja, heile planten kan etast.
4. Dei går i ein slags dvale.
5. Hestehov, blåveis, kvitveis, vårkål, løvetann ...

KVEN SKREIV:

1. Hans Børli
2. Mozart
3. Astrid Lindgren
4. Vidar Sandbeck
5. Karl Ove Knausgård

SIN EIGEN DAG:

1. Laurdag 8. april (påskeaftan i år)
2. Vaflane, det er Vaffeldagen!
3. Ta på to ulike sokkar for å markere verdsdagen for Downs syndrom.
4. «Hold Norge rent»
5. Gulrota!

PÅSKESONGAR:

1. Afro-amerikansk spiritual (nr. 172)
2. «... til evig tid» (nr. 196)
3. Til Jesus (nr. 206)
4. «Lyset fyller haven, se en engel kom» (nr. 197)
5. «De trodde at Jesus var borte, de trodde at Jesus var død» (nr. 203)

FEM FRÅ PÅSKE-EVANGELIET

1. Han skulle feire den jødiske påska.
2. Kveldsmat
3. Berre romarane kunne avseie dødsdom.
4. Han var mannen som fekk lov til å ta Jesus ned fra korset og gravlegge han.
5. Emmaus

TRE ALTERNATIV

- 1C
- 2B
- 3A
- 4C
- 5A

Hjelmeland
BEGRAVELSESBYRÅ
Til hjelp i sorga sidan 1978

Bjørn Solvik

Tone Lise Loen

Geir Ove Vinsrygg

Lone Vik

Odd Kåre Hjelmeland

Vi gir dykk tryggleik i ei vanskeleg tid

Vi er her når de treng oss som mest, og hjelper dykk med å lage ei personleg, fin og verdig gravferd. Slik de ønskjer.

Dei tilsette hos oss har skulering gjennom Virke Gravferd.

De kan kontakte oss heile døgnet.

Vi har teieplikt og kan møtast til samtale på eitt av våre kontor, eller heime hos dykk.

Tlf. 905 50 905

www.hjelmeland.as

Via heimesida vår www.hjelmeland.as kan du bestille blomster til gravferd.

Vi brukar dykkar lokale blomsterbutikk.

Vi lagar til dykk:

Minneside

Dødsannonsen, tenn eit lys, skriv minneord.

Minnealbum frå gravferda

Bilder frå gravferda, songhefte, minneorda, bilde av blomsterkarta, kondolanseprotokoll etc.

Personlege songhefte

Dine bilde på alle sidene om du ønskjer det.

I Gloppen har vi kontor i Nordstrandsvegen 12, 6823 Sandane

REMA 1000

FLOTRE
MASKIN A/S
6826 Byrkjelo - tlf. 906 84 913 - 578 66 000

Når service og kunnshot betyr noko
DATA INSTITUTTET
www.datainstituttet.no

Sandane Tekstil og Interiør

SENGETØY - GARDINER - UNDERTØY - KLÆR

FRYDENBØ
BIL SENTER

b d huset

KULTUR & SELSKAP
BREIM

X EXTRA

NORDFJORD
folkehøgskule

Eit unikt
forsamlingslokale!

bduhuset.no

ac
coun
+or™

Ryssdal kraft

TRUCKNOR
SØGN OG FJORDANE

 VEREIDE
BLOMSTER^{AS}
Blomster og hagesenter
telefon 57 86 51 07

Nordfjord Laks AS

TAXI
BYRKJELO
TLF: 995 24 247

Ledig plass

MØBELRINGEN

Firda elektro

*Sandane
Gravferdsbyrå*

DITT BYRÅ I BYGDA

www.sandanegravferd.no
ajg@enivest.no

Christina og
Arne Jostein Gimrestad
Telefon 911 29 818

Vi hjelper deg også med:

- Gravstein
- Oppussing og tilføyning av namn

**DEKKSERVICE
BREIM**

Tlf: 901 24 701 / 915 94 885

www.dekkservicebreim.no

BYGGtorget

BYGGEVAREN BYRKJELO AS
Tlf. 57 02 01 60 / Mob. 908 90 791
Gamlevegen 2 - 6826 BYRKJELO

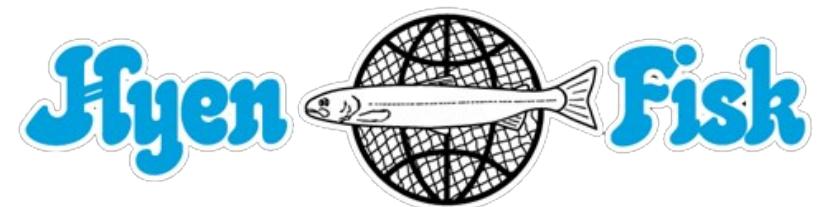

OLAV HJELMESET A.S.
6823 Sandane
Tlf. 91 37 26 49
GRAVING - SPRENGING - TRANSPORT

EIDE SANDTAK A.S.
6823 SANDANE - TLF. 41 76 71 33

HJELMESET BETONG AS
TLF 57 86 63 60

BUNNPRIS

Tystad Blomster
Tlf 57 86 63 90 6823 SANDANE

- KONFIRMASJON
- BRYLLAUP
- GRAVFERD
- KVARDAG OG FEST

Velkommen innom!

Skjerdal Kraft AS

NAKKESKADE

www.firdafysmed.no

BRØDRENE AA

BOLSETH GLASS

leif lote a.s.
ELEKTRO

Tannlege
Øyvind Seim
Tlf. 57 86 50 24

RINGO

norli

kontorspar
Sandane

LEIKER - BOKHANDEL - KONTORREKVISA

Ope 10-18 (15)

Olav Eikenæs
BOK OG PAPIR AS
I sentrum siden 1915

Nordstrandsvegen 10
6823 Sandane
Tlf. 57 88 44 10
sandane@norli.no
www.norli.no

EMILIE LYNN BRUNSTAD

Som når et barn kommer hjem om kvelden

Takk, Eli-Anne Sandal Birkelund, som utfordret meg til å skrive om min salme i forrige nummer av Kyrkjebladet. Jeg bor på Apalset sammen med mannen min Ørjan og våre tre barn, Aslak Sebastian (7), Levi Tobias (5) og Signe Lovise (1). Vi flyttet til Gloppe i 2018, og jeg jobber som sykepleier på Nordfjord sjukehus. Ørjan og jeg møttes på Nordfjord folkehøgskole i 2007, hvor vi begge hadde et fantastisk år. Vi studerte i Trondheim og etablerte oss deretter i Oslo. Her storlivdes vi, men i 2018 fikk jeg en tanke som ikke ville gi slipp: ønsket om å prøve noe nytt og flytte tilbake der vi møttes. På rekordtid hadde vi jobber, sted å bo og barnehage til barna. Vi reiste og ble møtt med varme og åpne armer. Ett år er blitt til fem, og vi er stolte av å kalte Gloppe for hjem.

I mine barne- og ungdomsår har jeg bodd i Norge, Tyskland, England og USA. Jeg har vært heldig som har fått oppleve forskjellige kulturer, lært meg språk og fått venner for livet. Musikk har preget mitt liv fra tidlig alder. Jeg har alltid vært glad i sang og musikk, og jeg var med i barnekor og vokalensemble på videregående. Å synge er for meg like naturlig som å prate, og jeg sang gjerne fra morgen til kveld. Det var nok tidvis noen slitsomme perioder for mine foreldre.

I studietiden min i Trondheim sang jeg i

Trondheims Kvinnelige Studentersangforening og i et datterkor som heter Studentkoret Candiss. Det var utrolig stas å være en del av disse korene som holder til på Studentersamfundet. Jeg lærte veldig mye av å være en del av kormiljøet, og vi hadde mange spennende prosjekt og konserter.

I Oslo sang jeg noen år i Gospelkoret Reflex. Årene i Reflex var med på å bygge opp igjen min tro etter mange år med lite åndelig påfyll. Det føltes godt å synge sanger med sterkt kristen tekst. Martin Alfsen (dirigent i Reflex) skriver vakre sanger som jeg trivdes veldig godt med å synge. Noen måneder før vi flyttet til Gloppe fikk jeg også mulighet til å være med å lede lovsang i Storsalen Menighet. Dette var nok en døråpner med tanke på å fortsette i denne tjenesten når vi flyttet til Gloppe. Nå leder jeg et lovsangsteam på Møtepunkt B på Sandane bedehus. Denne tjenesten trives jeg godt i og er takknemlig for å få bruke tiden min på dette.

I august 2022 overtok Ørjan og jeg ansvaret for Sandane Soul Children. Det er en utrolig stor glede å få bli kjent med barn og unge i bygda. Vi har øvelse hver uke hvor vi synger, leker og prater sammen. Det er nettopp dette som er de tre fokusområdene til koret, og alle er like viktige: det musikalske, det sosiale og det åndelige. Visjonen til Soul Children er «Å vinne og bevare unge for

Jesus Kristus gjennom sang og musikk de kjenner seg igjen i». Det er når jeg er sammen med barn og unge at jeg blir minnet på hvor viktig det er for unge i dag å ha trygge møteplasser hvor de kan få utvikle og utfolde seg. Jeg er takknemlig for at Ørjan og jeg kan fortsette arbeidet som Magnhild og Per-Ståle Husevåg har drevet i mange år.

Salmen «Som når et barn kommer hjem om kvelden» er skrevet av Göte Strandsjö i 1967. Strandsjö var født i 1916 og var en kjær svensk sangevangelist, sangpedagog, komponist og professor. I salmen synges det «jeg kjenner her er jeg hjemme, jeg vil være et barn i Guds hjem». Det er få ting som slår følelsen av å komme hjem. Hjem til et hus, en seng. Hjem til menneskene du er glad i. For meg som har vokst opp i ulike hus og ulike land; så er det familien, menneskene som er hjem. I min familie har vi alltid sagt «home is where your heart is». Hjertet mitt banker for familien min, hjertet mitt banker for Jesus. Det er trygt og godt å vite at jeg har en Far i himmelen som står med åpne armer, som elsker meg og som har gitt meg nåden i gave.

Jeg ble introdusert for denne salmen en natt hvor jeg var grep av angst. Jeg var alene hjemme og kjente på bølger av redsel. Dette var ukjent for meg og jeg ble veldig redd. Jeg lette etter Bibelen min som jeg hadde fått til konfirmasjonen og fant fram

en oversikt som skulle hjelpe meg til å finne fram til passende bibelvers. Jeg fant fram og leste bibelversene som skulle trygge og roe meg. Jeg sendte også en melding til min mor for å søke trøst. Etter en liten stund tikket det inn en lydmelding. Jeg trykket på spill av, og min mor sang denne salmen for meg:

«Som når et barn kommer hjem om kvelden og møter en vennlig favn, slik var det for meg å komme til Gud, jeg kjente at der hørte jeg hjemme. Det var en plass i Guds store rom, en plass som lenge ventet meg. Og jeg kjente: Her er jeg hjemme, jeg vil være et barn i Guds hjem.»

Umiddelbart var angsten borte og jeg kjente på en fred. Takknelig og rolig kunne jeg legge meg til å sove. Salmen har etter dette betydd mye for meg, og jeg vender stadig tilbake til teksten for å kjenne på en bekreftelse av at jeg er Guds barn. *"Men alle dem som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn"*, Joh 1,12.

Mine foreldre har skapt en følelse av hjem uansett hvor vi har bodd, og derfor kjente jeg ikke på rotløshet i min oppvekst. Jeg er glad for oppveksten jeg selv har hatt, men kjenner på en takknemlighet for å få oppleve gleden av å slå røtter i voksen alder.

I neste nummer ønsker jeg å utfordre Helene Wiik Schjølberg.

Som når et barn kommer hjem om kvelden og møter en vennlig favn, slik var det for meg å komme til Gud, jeg kjente at der hørte jeg hjemme. Det var en plass i Guds store rom, en plass som lenge ventet meg. Og jeg kjente: Her er jeg hjemme, jeg vil være et barn i Guds hjem.

Norsk salmebok nr. 325. Tekst og melodi: Göte Strandsgå 1967. Svensk sanger, sangpedagog, professor ved musikkhøyskolen.

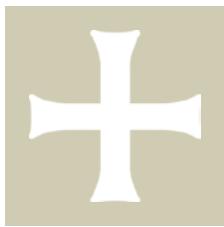

AOH stiftelsen

Aud og Olav Hjortesets alminnelige stiftelse

Gjennom Olav Hjorteset si tilknyting til Hyen ynsker stiftar Olav Hjorteset å støtte alle tiltak som kan vere til beste for bygda. Formålet for stiftinga er å gi økonomisk stønad til enkeltpersonar, organisasjonar, lag eller enkelttiltak som kan fremje busetnad, kultur og næringstiltak i Hyen; samt gje eit bidrag til menneske i området som gjennom fysiske funksjonsavgrensingar er komne i ein særleg vanskeleg økonomisk situasjon.

Ved søknad eller spørsmål kan ein sende e-post til: arnfibre@online.no. I styret for stiftinga sit Ingebrigitt Hjorteset, Egil Hjorteset og Arnfinn Brechan.

DØYPTE

VEREIDE

05.02.2023
MARION SOLHEIMSNES
LOTHE
 ANJA SOLHEIMSNES
 HÅRVARD HESTENES LOTHE
 Mari Solheimsnes
 Øyvind Lothe
 Elisabeth Lothe

GIMMESTAD

26.02.2023
EMIL HOLME HEGGEDAL
 NORHILD HOLME
 ANDREAS BJØRHOVDE
 HEGGEDAL
 Marita Elise Holme
 Roger Andreas Holme
 Sigve Bjørhovde Heggedal

SANDANE BEDEHUS

25.02.2023
ELNA BLIKRA FAGERLI
 INGER JOHANNE BLIKRA
 FAGERLI
 VEGARD BLIKRA FAGERLI
 Per Anders Hoven
 Henriette Hoven
 Eldrid Fagerli Susort
 Sveinung Susort
 Kristian Moskvil
 Møyfrid Moskvil

HYEN

12.03.2023
EMILIE RØEN STRAUME
 KRISTINE RØEN
 PER INGE STRAUME
 Silje Helen Røen
 Kristense Vollstad Hansen
 Knut Tore Holme
 Torstein Straume

BREIM

19.02.2023
MARIE IGESUND STOKKE
 MARIANNE IGESUND STOKKE
 DANIEL STOKKE
 Heidi Elisabeth Bjørdal
 Dag Espen Johnstad
 Øystein Oskar Bøe
 Jan Robin Haraldsvik

GRAVFERD

GIMMESTAD

Milda Arnestad	28.06.1928	11.02.2023	15.02.2023
SANDANE			
Oddmund Økland	08.04.1922	01.03.2023	10.03.2023

VEREIDE

Svein Ove Ask	08.08.1964	21.01.2023	01.02.2023
Olga Henden	07.02.1927	20.01.2023	03.02.2023
Olga Elin Hægstrøm	08.03.1943	09.02.2023	16.02.2023
Synneve Nyhagen Gløppestad	24.05.1937	08.02.2023	17.02.2023
Magne Aske	29.06.1947	27.02.2023	08.03.2023
Kari Vereide	23.11.1931	06.03.2023	17.03.2023

BREIM

Reiel Felde	19.02.1941	26.02.2023	03.03.2023
Bjørg Haldis Njøsen	05.11.1942	02.03.2023	09.03.2023

HYEN

Rannveig Ommedal	26.03.1930	08.02.2023	21.02.2023
------------------	------------	------------	------------

VIGDE

VEREIDE

11.03.2023	Jorunn Mardal Kårstad og Thomas dos Santos Tavares
------------	--

Aktivitetar og andre hendingar

BABYSONG

For babyar frå ca. 1 md. og til ca. 1 år med følgje.
Annankvar torsdag i Sandane kyrkje kl. 11.00.
Matpakkelunsj kl. 12. Vi serverer kaffi og te.
20. april, 4. mai og 1. og 15. juni.

GLOPPEN KYRKJELEGE FELLESRÅD
Åsavegen 130, 6823 Sandane
57 86 56 16
post@gloppen.kyrkja.no

SMÅBARNSTREFF

Samlingsstund, leik og prat, felles matpakkelunsj. Siste treff i vår:
15. april. Kl. 10–12.

GLOPPEN SOKN
Leiar i soknerådet: Berit Aasebø Hauge
934 99 289
Kyrkjetenar: Benny Aasen,
950 22 917 / bv-aasen@online.no

SANDANE BARNEGOSPEL

For barn 4–10 år. Sandane kyrkje kl. 17.30–18.30 i oddetalsveker.
Følg med på Facebook-gruppa «Sandane barnegospel» for fort-
løpende info om øving.

BREIM SOKN
Leiar i soknerådet: Venke Raad Larsen
994 95 860
Kyrkjetenar: Eirik Fraas Johnsen

OPE HUS

For ungdomsskulelevar. Sandane kyrkje måndagar
kl. 19.30–21.30.

HYEN SOKN
Leiar i soknerådet: Kurt Djupvik
902 06 828 / djupvik.kurt@gmail.com
Kyrkjetenar: Ola Jan Birkeland
57 86 98 32 / 975 91 747

VEREIDE SØNDAGSSKULE

For barn 0–12 år. Bygdehuset Haugtun på Vereide kl. 11.00–12.15.
16. april, 30. april og 14. mai.

Sokneprest i Gloppen sokn
Vidar Bjotveit, 958 80 030
vidar.bjotveit@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

SANDANE SOUL CHILDREN

For alle mellom 10 og 16 år som er glade i å synge. Øving kvar tors-
dag i Sandane bedehus kl. 18.30–20.00. Kontakt: Emilie Brunstad,
tlf. 406 37 032.

Sokneprest i Breim og Hyen sokn
Tore Myklebust, 456 01 260
tore.myklebust@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

VEREIDE KYRKJEKOR

Øving kvar tysdag i Sandane kyrkje kl. 19.30–21.30.

Kyrkjeverje
Audun Mundal, 911 77 823
audun.mundal@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

SAMTALE OM SØNDAGENS BIBELTEKST OG SALMESONG

Annan kvar onsdag kl. 10.00. Sjå gudstenestelista. Olav Eikenæs og Harald Aske leier dei fleste samlingane. Alle er velkomne.

Kantor
Dorothee Raschwitz
970 99 288
dorothee@gloppen.kyrkja.no

INSPIRASJONSSAMLING DIAKONI

Onsdag 19. april kl. 18.00 på Betania, bedehuset på Nordfjordeid.
Besøk av Kjell Nordstokke, dr.theol. og professor i diakoni. Sjå om-
tale og påmeldingsinfo i bladet og på heimesida. Påmeldingsfrist:
17. april.

Organist
Janne Øisang Grinaker, 920 25 472
janne.grinaker@hotmail.com

Kyrkjelydspedagog
Simona Fraas Johnsen, 909 64 941
simona.johnsen@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

KYRKJELYDSTUR

21. mai. Meir info kjem.

Diakon
Ingebjørg Isane Fure, 966 18 048
ingebjorg.fure@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

Følg også med på www.gloppen.kyrkja.no

Gravar/ kyrkjegardsarbeidar
Olav Bjørn Tystad, 977 21 662
olav.tystad@gloppen.kyrkja.no

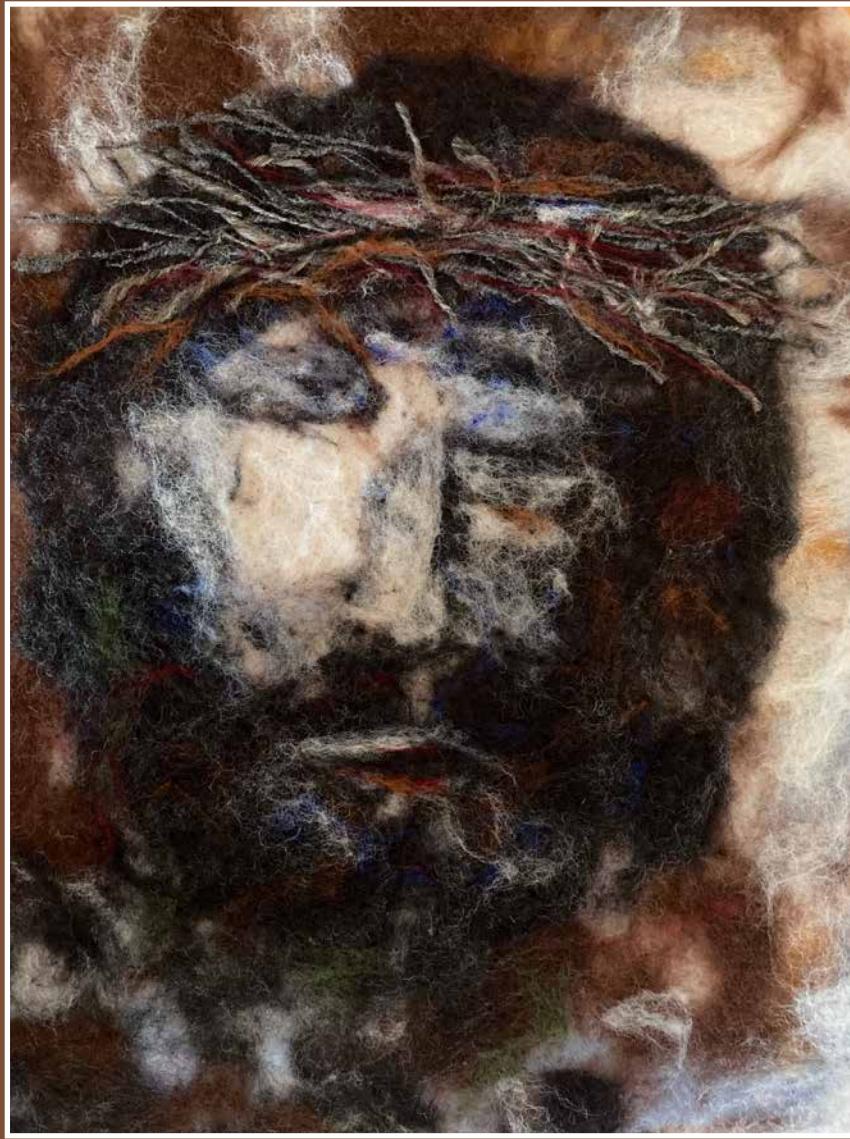

Vi møtest i kyrkja

Til orientering: Langtidsplan er utfordrande. Det kan difor komme endringar og rettingar til lista. Sjå Firda Tidend og Kyrkja i Gloppen på Facebook for dette. Vel møtt i ei kyrkje nær deg!

29. mars	10:00	Sandane	Samtale om søndagens tekst med salmesong.
02. april Palmesøndag. Joh 12,12-24 «Jesus rid inn i Jerusalem»	11:00	Sandane	Gudsteneste med utdeling av bok. 6-åringane får utdelt «Mi kyrkjebok». Bålkos etter gudstenesta. Vidar, Dorothee og Simona bidreg. Takkoffer til IKO – Kirkelig pedagogisk senter.
	11:00	Breim	Gudsteneste med utdeling av bok. 6-åringane får utdelt «Mi kyrkjebok». Tore og Janne bidreg. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.
	14:00	Hestenesøyra	Gudsteneste. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz. Takkoffer til Misjonsalliansen. Kyrkjekaffi.
	18:00	Sandane	Konsert til inntekt for flygel med Håvard Nordvik, Synnøve Nordvik, Øyvind Lyslo og Dorothee Raschwitz.
6. april Skjærtorsdag Matt 26,17-30 "Det siste måltidet"	13:00	Utvikfjellet	Sportsgudsteneste mellom omgangane i Even Hole cup. Liturg: Tore Myklebust. NB: så fram det blir renn.
	12:00	Høgdene (Hyen)	Sportsandakt ved Ingebjørg Isane Fure. Takkoffer til diakoniarbeidet i Gloppen.
	19:00	Gimmestad	Gudstenesta blir innleia med kveldsmat. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz. Predikant Ingebjørg Isane Fure. Ikke offer. Vi lagar til kveldsmat i midtgangen. Om du vil bidra med mat på bordet, ta kontakt med Vidar prest.
7. april Langfredag Matt 26,30-27,50 «Jesus lidingssoge»	11:00	Hyen	Gudsteneste med nattverd. Liturg Tore Myklebust. Kantor Dorothee Raschwitz.
	11:00	Breim	Gudsteneste med nattverd. Liturg Vidar Bjotveit. Organist Janne Øisang Grinaker.
		Vereide	Pasjonsgudsteneste. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz. Ikke offer.
8. april Mark 16, 1-8 "Jesus står opp"	23:15	Gimmestad	Påskeaftan-gudsteneste. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz. Songkrefter. Vi startar gudstenesta ute (veravhengig).
9. april 1. påskedag Luk 24,1-9 «Jesus står opp»	11:00	Vereide	Høgtidsgudsteneste. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz. Blomeprosesjon. Kyrkjekoret og konfirmandar deltek. Takkoffer til MF – Menighetsfakultetet. Påskeplask med konfirmandar mfl. etter gudstenesta.
	11:00	Breim	Høgtidsgudsteneste med nattverd. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker. Takkoffer til: Sjømannskirken. Blomeprosesjon.
10. april 2. påskedag Luk 24,1-9 «Jesus står opp»	11:00	Hyen	Familiegudsteneste. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker. Takkoffer til Nesholmen. Blomeprosesjon. Takkoffer til Det Norske Misjonssekskap.
16. april 2. søndag i påsketida Joh 10,11-18 «Peters fiskefangst»	10.30/11:00	Sandane	Generasjonsgudsteneste med lovsongsstund. Lovsongsgruppa, andre frivillige og tilsette medverkar i gudstenesta. Takkoffer til Kirkens SOS Bjørgvin. Kyrkjekaffi.
23. april 3. søndag i påsketida Joh 10,11-18 «Den gode gjetaren»	11:00	Breim	Samtalegudsteneste. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.
	19:00	Vereide	Kveldsgudsteneste med nattverd. Liturg Tore Myklebust. Takkoffer til "Sjukehuskyrkja" ved Førde Sentralsjukehus.
26. april Joh 16,16-22 «Sorga skal bli til glede»	10:00	Sandane	Samtale om søndagens tekst og salmesong.

30. april 4. søndag i påsketida Joh 16,16-22 «Sorga skal bli til glede»	11:00	Hyen	Samtalegudsteneste. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker. Takkoffer til Nesholmen.
	11:00	Gimmestad	Gudsteneste. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz. Takkoffer til kyrkjelydens misjonsprosjekt – kyrkjeleg undervisning i Kina.
7. mai 5. søndag i påsketida Joh 15,1-8 «Det sanne vintreet»	11:00	Breim	Gudsteneste med nattverd. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.
	20:00	Vereide	Samtalegudsteneste. Konfirmantane i lag med Vidar, Dorothee og Simona bidreg. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.
10. mai Luk 18,1-8 «Enkja og dommaren»	10:00	Sandane	Samtale om søndagens tekst og salmesong.
14. mai 6. søndag i påsketida Luk 18,1-8 «Enkja og dommaren»	11:00	Hyen	Konfirmasjonsgudsteneste. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.
	19:00	Vereide	Kveldsgudstenste med nattverd. Liturg Tore Myklebust. Kantor Dorothee Raschwitz. Takkoffer til Strømmestiftelsen.
17. mai Luk 1,50-53 «Frå slekt til slekt»	10:15	Hyen	Festgudsteneste. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz.
	11:30	Breim	Festgudsteneste. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.
	12:00	Vereide	Festgudsteneste. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz. Austrheim mannskor deltek. Takkoffer til Redd Barna.
	16:00	Gamle Gimmestad	Festgudsteneste. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz. Takkoffer til Redd Barna.
18. mai Helgetorsdag/ Kristi himmelfartsdag Joh 17,1-5 «Jesus bed for alle sine»	11:00 Gå-start	Draumekvila	Pilegrimsråstaden. Vi vandrar frå parkeringsplassen til Draumekvila, der vi avsluttar med ei gudsteneste. Ta gjerne med kaffi og noko å bite i.
20. mai	10:00/ 11:00	Gimmestad	Konfirmasjonsgudstenester. Liturg Vidar Bjotveit, kantor Dorothee Raschwitz og Simona Fraas Johnsen deltek. Takkoffer til konfirmantarbeidet.
24. mai Joh 14,23-29 «anden var endå ikkje komen»	10:00	Sandane	Samtale om søndagens tekst og salmesong.
27. mai	10:00/11:00	Vereide	Konfirmasjonsgudstenester. Liturg Vidar Bjotveit, kantor Dorothee Raschwitz, Simona Fraas Johnsen og kyrkjekoret deltek. Takkoffer til konfirmantarbeidet.
	11:00	Sandane ev. Gimmestad.	Dåpsgudsteneste. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker.
28. mai Pinsedag Joh 14,23-29 «anden var endå ikkje komen»		TIN-camp	Pinsekyrkja, Fellesskapskyrkja, Møtepunkt B og kyrkjelyden i Gloppen sokn inviterer til felles pinsefeiring. Kyrkjekaffi. Ta med grillmat og anna niste. Takkoffer.
		Breim	Konfirmasjonsgudsteneste. Liturg Tore Myklebust. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.

Arbeid i tova ull, 40 x 50 cm.

Har du hugsa å takke?

Når glede i deg er så stor
at du gløymer å takke.

Når du er likegyldig til gåva,
for du forstår den ikke.

Når du får noko du ikkje vil ha,
men andre ser at du treng.

Når nokon er villig til
å ofre livet sitt for deg,
for at du skal få leve.

Jorunn Vereide